

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׂחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּין שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל-29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּת רִיחַ פֶּלֶל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכֶ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבָּד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבָּד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ"ק

◆ קוֹנְטְרָס מְסַפֵּר 1 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה נחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בַּפֶּתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנֵים שְׂאֲבֵינוּ לְכַבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סִפְרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב-29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וּכְשֶׁמְחַלְקִים ל-29 אֲנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ-20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זֶהר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמֵד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנִחְשָׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנֹם סֵט פְּזוּה, וַיַּחֲלֵק ל-29 אֲנָשִׁים שְׂיַלְמְדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִיֵּעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יִגְדֵל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתָּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוֹשֶׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיִּגְמְרוּ 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוֹשֶׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעֵלוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זֶהר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחֲלֵק ל-29 אֲנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוֹל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרָשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעְלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְּדָם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחִלּוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפֵּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה לְעֵלוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאי הוּא רַבֵּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמֵדִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוֹתוֹ יִגּוּ עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וִרְפָּאתֵינוּ" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיָן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכֵּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רֵאשִׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִיֵּעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנוּ וְגַשְׁמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאֵלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס פֶּמְהָ שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגֵדֵל פַּח זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרֵאוֹת מִיוֹצֵאי חִלְצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבְד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סִפֵּר הַזְהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובזהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירושו: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסיים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהף לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משה עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה שיהיה הוא - ראשי תבות משה - שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברי אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

הקדמת תקוני הזהר (דף א' ע"א)

הקדמת תקוני הזהר

רבי שמעון הלך לו וברח למדבר לוד ונגנז במערה אחת הוא ורבי אלעזר בנו. התרחש נס ויצא להם חרוב אחד ומעין מים אחד. אכלו מאותו חרוב ושתו מאותם מים, והיה אליהו, זכור לטוב, בא אליהם בכל יום פעמים ומלמד אותם, ולא ידע איש עליהם וכו', בזהר חדש פרשת תבוא פתוב שם.

וזה נקרא תקוני הזהר, שהם שבעים פנים לתורה, שפרש רבי שמעון בר יוחאי במלת "בראשית" מסתרי תורה.

קום רבי שמעון ופתח דברים לפני השכינה. פתח ואמר: והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע וגו'. והמשפלים - אלו רבי שמעון והחברים, יזהרו - כשהתכנסו לעשות את החבור הזה, רשות נתנה להם, ולאליהו עמם, ולכל הנשמות של הישיבות לרדת ביניהם ולכל המלאכים בנסתר ובדרך שכל. ועלת על הכל נתן רשות לכל השמות הקדושים ולכל ההיות ולכל הפנויים לגלות להם סודות טמירים, כל שם בדרגתו, ורשות נתנה לעשרת הספירות לגלות להם סודות טמירים שלא נתנה רשות לגלות להם עד שיבא דורו של מלך המשיח.

בזהר הרקיע שהוא פולל כל צבע, זהר טמיר ונגוז, זהר בהיר בשחקים, זורק ניצוצות ומבהיק כמו ברק לעינים, זהר זהר לבן פלכנה, זהר זוהר אדם כמו מאדים, זהר מבהיק, פולל ירק פחמה, זהר ירק פכוכב, זהר פולל לבן ואדם, זהר זוהר לכל עבר כמי שמפה בפטיש וזורק שביבים לכל צד, כך מהזהר

רבי שמעון אזל ליה וערק למדברא דלוד ואתגניז בחד מערתא הוא ורבי אלעזר בריה, אתרחיש ניסא נפק להון חד חרוב וחד מעיינא דמיא, אכלי מההוא חרוב ושתן מההוא מיא, והוה אליהו זכור לטוב אתי להון בכל יומא תרי זימני ואוליף לון, ולא ידע איניש בהו וכו', בזהר חדש פרשת תבוא פתוב שם.

ודא אתקרי תקוני הזהר דאינון שבעין אנפין לאורייתא דפריש רבי שמעון בר יוחאי במלת בראשית מסתרי אורייתא.

קום רבי שמעון אפתח מילין קמי שכינתא, פתח ואמר והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע וגומר (דניאל יב א), והמשפלים אלין רבי שמעון וחברייא, יזהרו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתבתאן לנחתא בינייהו ולכל מלאכיא באתפסאי ובארח שכל.

ועלת על פלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל הויין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלפא משיחא.

בזהר הרקיע דאיהו פליל כל גוון, זהר טמיר ונגניז, זהר בהיר בשחקים, זהר זריק ניצוצין ומבהיק כפרק לעיינין, זהר זהיר חוור פסיהרא, זהר זהיר סומקא פמאדים, זהר מבהיק פליל ירוקא פחמה, זהר ירוק פכוכב, זהר פליל חוור וסומקא, זהר זהיר לכל עיבר, כמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין

הִזָּה זֹהָרוֹת כְּמָה נְשָׁמוֹת, שֶׁהֵם
זֹהָרוֹת כְּלָן בְּרָקִיעַ.

נִסְחָא אַחֲרָת

שְׁנֵינוּ, וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֶהר
הַרְקִיעַ, שֶׁהוּא זֶהר טְמִיר וְגִנוּז,
זֶה פִתְ"ר. זֶהר כְּזֶהר בְּשַׁחְקִים,
זֶה חֲכָמָה. זֶהר זֹרֵק נִיצוּצוֹת
וּמִבְּהִיק כְּפָרֵק לְעֵינַיִם, זֶה
כִּינֹ"ה. זֶהר לְכָן כְּלִבְנָה, זֶה
גְּדִלְ"ה. זֶהר זֹהר אָדָם כְּמַאֲדִים,
זֶה גְבוּרָ"ה. זֶהר מִבְּהִיק כּוֹלֵל
יָרֵק כְּחֶמְדָּה, זֶה תְּפַאֲרָ"ת. זֶהר יָרֵק
כְּפּוֹכֵב, זֶה נִצְ"ח. זֶהר כּוֹלֵל
שָׁחַר וְאָדָם, זֶה הוֹ"ד. זֶהר זֹהר
לְכָל עֵבֶר כְּמִי שֶׁמֶכָּה בְּפִטְיִשׁ
וְזֹרֵק שְׂבִיבִים לְכָל צַד, זֶה
יִסוּ"ד.

וְאֵלֵינוּ הֵם נְשָׁמוֹת מְאֹלוֹ
הַמְשַׁכְּלִים שֵׁשׁ בָּהֶם שְׁכָל
לְדַעַת בְּסוּדוֹת רְבוּנָם, כְּלָם
רְשׁוּמִים וּמִצְיָרִים בְּמַלְכוּת
הַרְקִיעַ כְּפּוֹכְבִים שְׁמַאֲרִים
בְּרָקִיעַ. וְהֵינוּ יִזְהָרוּ כְּזֶהר
הַרְקִיעַ, מָה הַרְקִיעַ שְׁמַאֲרִים בּוֹ
- אֵף אֵלֶּה הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל
הַמְשַׁכְּלִים כְּפּוֹכְבִים בְּרָקִיעַ, כִּף
מַאֲרִים בְּפִסָּא.

וּכְבָּם פּוֹרְחוֹת מִן הַרְקִיעַ, וְזֶה
צְדִיק חַי הַעוֹלָמִים, שֶׁמִּמֶּנּוּ
פּוֹרְחוֹת נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים
וּמַאֲרוֹת כְּלִבְנָה, וְעַלֵיהֶם כְּתוּב
וַיִּתֵּן אֶתְּם אֱלֹהִיִּם בְּרָקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהַאֲרִי עַל הָאָרֶץ.

וְהוּא הַרְקִיעַ שֶׁמַּעַל לַחַיּוֹת, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב וּמִמַּעַל לְרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל
רִאשֵׁם. וְהַפּוֹךְ רְקִיעַ, וְחִמְצָא
אוֹתוֹ עֵיק"ר, וַיִּסוֹד הַמְּרַכְּבָה
שֶׁעָלָיו עוֹמְדִים הַחַיּוֹת וְכִסָּא
הַמְּרַכְּבָה עָלָיו, וְעָלָיו נֹאמַר
וְצִדִּיק יִסוֹד עוֹלָם, עַל הַצְּדִיק
שֶׁלְמַעְלָה עוֹמֵד הַעוֹלָם הַמְּכַסֶּה,
וְעַל הַצְּדִיק שֶׁלְמַטָּה עוֹמֵד עוֹלָם
הַנִּגְלָה, וְהֵינוּ מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים - מֵאוֹתוֹ צְדִיק שֶׁל הַעוֹלָם תְּלוּיִים. מִי הֵם הַרְבִּים? אֵלּוּ שְׁנֵי אֲמָר

לְכָל סְטָרָא, הָכִי מֵהָאֵי זֶהר זֹהָרִין כְּמָה
נְשָׁמַתִּין, דְּאֵינוּן זֹהָרִין כְּלָהוּ בְּרָקִיעַ.

נוסחא אחרינא.

תַּאנָּא וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֶהר הַרְקִיעַ, דְּאִיהוּ זֶהר טְמִיר וְגִנוּז דָּא
כְּת"ר, זֶהר כְּזֶהר בְּשַׁחְקִים דָּא חֲכָמָ"ה, זֶהר זֹרֵק נִיצוּצִין
וּמִבְּהִיק כְּפָרֵק לְעֵינַיִן דָּא כִּינֹ"ה, זֶהר חוּורוֹ כְּסִיתְרָא דָּא גְּדוּלְ"ה,
זֶהר זֶהר סוּמְקָא כְּמַאֲדִים דָּא גְבוּרָ"ה, זֶהר מִבְּהִיק כְּלִיל יְרוּקָא
כְּחֶמְדָּה דָּא תְּפַאֲרָ"ת, זֶהר יְרוּק כְּכָב דָּא נִצְ"ח, זֶהר כְּלִיל אוּכְס
וּסוּמְק דָּא הוֹ"ד, זֶהר זֹהר לְכָל עֵיבֶר כְּמָאן דְּמִחָא בְּפִטְיִשׁ וְזֹרֵק
שְׂבִיבִין לְכָל סְטָר דָּא יִסוּ"ד.

וְאֵלֵינוּ אֵינוּן נְשָׁמַתִּין מְאֵלִין מְשַׁכְּלִים דְּאִית
בְּהוּן שְׁכָל לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּרִזִין
דְּמַאֲרִיהוּן, כְּלָהוּ רְשִׁימִין וּמִצְוִיִּירִין
בְּמַלְכוּתָא דְּרָקִיעָא כְּכּוֹכְבֵיא דְּנִהָרִין בְּרָקִיעָא,
וְהֵינוּ יִזְהָרוּ כְּזֶהר הַרְקִיעַ, מַאי הַרְקִיעַ
דְּנִהָרִין בִּיהַ נְשָׁמַתִּין דְּמְשַׁכְּלִים כְּכּוֹכְבֵיא
בְּרָקִיעַ הָכִי נִהָרִין בְּכַרְסֵיא.

וּבְרָהוּ פְּרַחִין מִן רְקִיעַ, וְדָא צְדִיק חַי
עוֹלָמִים דְּמִנֵּיהּ פְּרַחִין נְשָׁמַתִּין
דְּצְדִיקָא וְנִהָרִין בְּסִיתְרָא, וְעַלֵיהוּ
כְּתִיב (בראשית א יז) וַיִּתֵּן אֶתְּם אֱלֹהִיִּם בְּרָקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהַאֲרִי עַל הָאָרֶץ.

וְאִיהוּ רְקִיעַ דְּאִיהוּ לְעִיל מַחִיוּן הַדָּא הוּא
דְּכְתִיב (יחזקאל א כו) וּמִמַּעַל לְרָקִיעַ אֲשֶׁר
עַל רִאשֵׁם, וְהַפּוֹךְ רְקִיעַ וְתִשְׁפַּח לִיהַ
עֵיק"ר, וַיִּסוֹדָא דְּמְרַכְּבָתָא דְּעַלֵיהַ קִימִין
חַיוּן וְכַרְסֵיא דְּמְרַכְּבָתָא עַלְאָה, וְעַלֵיהַ
אֲתַמַּר (משלי י כה) וְצִדִּיק יִסוֹד עוֹלָם, עַל צְדִיק
דְּלְעִילָא (דף א ע"ב) קִימָא עֲלָמָא דְּאֲתַפְסִיָּא,
וְעַל צְדִיק דְּלִתְתָּא קִימָא עֲלָמָא דְּאֲתַגְלִיָּא,
וְהֵינוּ מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים, מֵהָהוּא צְדִיקָא
דְּעֲלָמָא תְּלוּיִן, מַאי הַרְבִּים אֵלִין דְּאֲתַמַּר
הַנִּגְלָה, וְהֵינוּ מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים - מֵאוֹתוֹ צְדִיק שֶׁל הַעוֹלָם תְּלוּיִים. מִי הֵם הַרְבִּים? אֵלּוּ שְׁנֵי אֲמָר

עלייהו הלכה כרבים דאינון מסטרא דאבהן,
דלית רבים פחות מתלת הלכה כרבים דא
שכינתא.

ומתמן (ישעיה ס כא) ועמך כלם צדיקים לעולם
יירשו ארץ, האי דאתמר בה (שם טו א)
והארץ הדם רגלי, דא שכינתא דאיהי פלילא
מעשר ספירן, ומתמן אתקריאו ישראל
מלכים צדיקים חוזים נביאים מארי תורה
גבורים חסידים נבונים חכמים ראשי אלפי
ישראל.

עליהם הלכה כרבים, שהם מצד
האבות, שאין רבים פחות
משלש, הלכה כרבים זו שכינה.
ומשם, ועמך כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ, זו שנאמר
בה והארץ הדם רגלי. זו
השכינה שהיא כלולה מעשר
ספירות, ומשם נקראו ישראל
מלכים, צדיקים, חוזים, נביאים,
בעלי תורה, גבורים, חסידים,
נבונים, חכמים, ראשי אלפי
ישראל.

ורשות נתנה לנשמות הללו
שגרשו ממקומן אחר
הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו
לקנן בחבור הזה, שנאמר בה
כצפור נודדת מן קנה פן איש
נודד ממקומו, ואין צפור אלא
שכינה, שהיא מגרשת ממקומה.
זהו שפתיב שלח תשלח את
האם ואת הבנים תקח לך. את,
לרבות שכינה תחתונה, האם,
שכינה עליונה. זהו שפתיב
ובפשעיכם שלחה אמכם,
ששתייהן גרשו ממקומן, ולכן
שלח תשלח - שני שלוחים,
אחד מבית ראשון, ואחד מבית
שני, לקיים בו אני יהו"ה הוא
שמי וכבודי לאחר לא אתן.
שכינה עליונה - ותהלתי
לפסילים, שכינה תחתונה - פן
איש נודד ממקומו, זה
הקדוש-ברוך-הוא שנאמר בו ה'
איש מלחמה, שגרש אחריהן.
ועוד, פן איש נודד ממקומו, זה
משה, שפתיב והאיש משה ענו
מאד, שגרשה רוחו אחריהם.
ועוד, פן איש נודד ממקומו - מי
שהוא איש צדיק שהולך נע ונד
ממקומו כמו השכינה, שנאמר
בה ולא מצאה היונה מנוח,
שפך פרשוהו רבותינו, בזמן

ורשותא אתיהיב לאלין נשמתין דאתתרכו
מאתרייהו בתר קודשא בריך הוא
ושכינתיה, לקננא בהאי חבורא, דאתמר
בה (משלי כז י) כצפור נודדת מן קנה פן איש
נודד ממקומו, ולית צפור אלא שכינתא,
דאיהי מתתרכא מאתרהא הדא הוא
דכתיב (דברים כב ז) שלח תשלח את האם ואת
הבנים תקח לך, את לרבות שכינתא תתאה,
האם שכינתא עלאה, הדא הוא דכתיב (ישעיה ג
א) ובפשעיכם שלחה אמכם, דתרויהו
אתתרכו מאתריהון, ובגין דא שלח תשלח
תרין שלוחין חד מבית ראשון וחד מבית
שני, לקיימא ביה (שם מב ח) אני יהו"ה הוא
שמי וכבודי לאחר לא אתן שכינתא עלאה,
ותהלתי לפסילים שכינתא תתאה, פן איש
נודד ממקומו דא קודשא בריך הוא דאתמר
ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, דאתתרך
אבתרייהו.

ועוד פן איש נודד ממקומו, דא משה דכתיב
(במדבר יב א) והאיש משה ענו מאד,
דאתתרך רוחיה אבתרייהו. ועוד פן איש נודד
ממקומו מאן דאיהו איש צדיק דאזל נע ונד
מאתריה פשכינתא, דאתמר בה (בראשית ח ט)

מצאה היונה מנוח, דהכי

שִׁנְחַרְבַּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, גָּזַר עַל
בְּתֵי הַצְּדִיקִים שִׁיִּחְרְבוּ,
שֶׁהוֹלְכִים כָּל אֶחָד נוֹדֵד
מִמְקוֹמוֹ, שְׂדִיּוֹ לְעֶבֶד לְהִיּוֹת
כְּרָבוֹ. וְסוּד הַדְּבָר - נִדָּד הוּא
לְלַחֵם אִיָּה, אִיָּה שְׁמֵרְחָם עָלָיו,
אֲךָ כִּף - אֵין מְנַהֵל לָהּ וְגו',
וּמְשׁוּם זֶה, דִּיּוֹ לְעֶבֶד לְהִיּוֹת
כְּרָבוֹ, וְאֵין לַחֵם אֶלָּא תוֹרָה, זֶה
גּוֹרֵם לְבַעֲלֵי הַתּוֹרָה שֶׁהוֹלְכִים
מְגֻרְשִׁים.

אֲשֶׁרִי הוּא בַעַל הַיְשִׁיבָה, בַּעַל
הַמְדַרְשׁ, בַּעַל הַתּוֹרָה, שְׁגָם
צְפוּר מְצָאָה בֵּית, בֵּית
שְׁנִשְׁמָעִים בּוֹ דְבָרֵי תוֹרָה,
שֶׁבְּמָקוֹם שִׁישׁ שֵׁם תּוֹרָה, שֶׁהוּא
עֲמוּד הָאֲמָצְעִי - גַּם צְפוּר מְצָאָה
בֵּית שֵׁם, וְלִכְּן פְּרֻשׁוּהָ רַבּוּתִינוּ,
כָּל בֵּית שְׁאֵין נִשְׁמָעִים בּוֹ דְבָרֵי
תּוֹרָה, לְסוּף תְּחַרְבַּ, וְאֵלוֹ
שְׁנִשְׁמָעִים בָּהֶם דְבָרֵי תּוֹרָה,
נִקְרְאוּ בִּיצִים, אֶפְרוּחִים, בְּנִים.
בִּיצִים - בַּעֲלֵי מִקְרָא, אֶפְרוּחִים
- בַּעֲלֵי מִשְׁנָה, בְּנִים - בַּעֲלֵי
קִבְלָה.

וְעֲלִיָּהוּ נֶאֱמַר וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל
הָאֶפְרוּחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים, שְׁלַח
תְּשַׁלַּח מֵהֶם. אֲבָל עַל בַּעֲלֵי
קִבְלָה נֶאֱמַר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
הַבְּנִים, שְׁאֵין שָׂכָל לְדַעַת אֶת
הַשְּׂכִינָה כְּאוֹתָם בַּעֲלֵי קִבְלָה,
וְאֵלוֹ עוֹשִׂים לָהּ דִּירָה
וְלִקְדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא וּפּוֹרְחִים
עִמָּה, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהִיא פּוֹרַחַת,
כָּלֶם נוֹדְדִים עִמָּה בְּשִׁלְיָחוֹתָהּ.
אֲבָל הָאֶפְרוּחִים אֵין כְּנַפְיָהֶם
שְׁלָמִים, שְׁפוֹרְחִים בָּהֶם, שֶׁהֵם
מִצּוֹת עֲשֵׂה, כָּל שְׂפָן בִּיצִים,
וְלִכְּן נֶאֱמַר עֲלִיהֶם כָּלִפִּי הָאֵם
שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

עַד שֶׁאֲמַר דְּבָרִים אֵלוֹ, הִנֵּה זָקֵן
הַזְּדִמָּן לוֹ וְאָמַר: וְהִרִי כְּתוּב וְאֵת
הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ! אָמַר לוֹ: זָקֵן,
כָּל הָאֵתִין לְרַבּוּת, וְלִכְּן לֹא אָמַר

אוֹקְמוּהוּ רַבָּנָן בְּזִמְנָא דְאַתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא
גָּזַר עַל בְּתֵי הַצְּדִיקִים דִּיִּחְרְבוּ, דְאַזְלִין כָּל חַד
נוֹדֵד מִמְקוֹמוֹ, דִּדְיוֹ לְעֶבֶד לְמַהוּי כְּרַבִּיָּה,
וְרִזָּא דְמַלְהָ נִדָּד הוּא לְלַחֵם אִיָּה אִיָּה
דְמֵרְחָם עָלֶיהָ, אוּף הָכִי (שְׁעִי נָא יִח) אֵין מְנַהֵל
לָהּ וְגוּמַר, וּבְגִין דָּא דִּיּוֹ לְעֶבֶד לְמַהוּי כְּרַבִּיָּה,
וְלִית לָחֵם אֶלָּא אוּרִייתָא, הָאֵי גַרְם לְמֵאֲרִי
תּוֹרָה דְאַזְלִין מִתְתַּרְכִּין.

זְבָאָה אִיהוּ מְאֲרִי מְתִיבְתָּא מְאֲרִי מְדַרְשׁ
מְאֲרִי תוֹרָה, דְגַם צְפוּר מְצָאָה
בֵּית (תְּהִלִּים פֶּד ד) בֵּית דְנִשְׁמָעִין בִּיה פְּתַגְמִי
אוּרִייתָא, דְבִבְאֲתַר דְאִית תַּמָּן תּוֹרָה דְאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית
תַּמָּן, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן כָּל בֵּית שְׁאֵין
נִשְׁמָעִין בּוֹ דְבָרֵי תּוֹרָה לְסוּף תְּחַרְבַּ, וְאֵלִין
דְנִשְׁמָעִין דְבָרֵי תּוֹרָה בְּהוּן אֶתְקִרְיָאוּ בִּיצִים
אֶפְרוּחִים בְּנִים, בִּיצִים מְאֲרִי מִקְרָא, אֶפְרוּחִים
מְאֲרִי מִשְׁנָה, בְּנִים מְאֲרִי קִבְלָה.

וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (דְּבָרִים כֵּב ו) וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל
הָאֶפְרוּחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים, שְׁלַח
תְּשַׁלַּח מִנֵּיהוּ, אֲבָל עַל מְאֲרִי קִבְלָה
אֶתְמַר (ש) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, דְלִית
סְכֻלְתָּנוּ לְאֶשְׁתַּמּוּדַע בְּשִׁכְיִנְתָּא כְּאֵלִין מְאֲרִי
קִבְלָה, וְאֵלִין עֶבֶדִין לָהּ דִּירָה וְלִקְוִדְשָׁא בְּרִיף
הוּא וּפְרוּחִין עִמָּה, בְּכָל אֶתְר דְאִיהִי פְרוּחַת
כְּלָהּ מְנַדְדִין עִמָּה בְּשִׁלְיָחוֹתָא דִּילָהּ, אֲבָל
אֶפְרוּחִי לִית גְּדַפִּין דְלָהוּן שְׁלָמִין דְפְרוּחִין
בְּהוּן, דְאֵינוּן פְּקוּדֵי דַעֲשֵׂה, כָּל שְׂפָן בִּיצִים,
וּבְגִין דָּא אֶתְמַר עֲלִיהוּ לְגַבִּי אִימָא שְׁלַח
תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

עַד דְאֶמַר מְלִין אֵלִין הָא סְבָא אַזְדַּמָּן לִיה
וְאָמַר, וְהָא כְּתִיב וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ,
אָמַר לִיה סְבָא כָּל אֶתִין לְרַבּוּי, וּבְגִין דָּא לֹא

וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֶלֶּא וְאֵת, לְרַבּוֹת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לֹא אֶמֶר הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ. אֶמֶר לוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּנַרְהַה הַקְּדוֹשָׁה, שְׂכַף זֶה וְדַאי, וְהַבְּנִים הֵם וְדַאי תַּחַת הָאֵם הַעֲלִינָה, חֲסִידִים, גְּבוּרִים, בְּעֲלֵי תוֹרָה, חוֹזִים, נְבִיאִים, צַדִּיקִים. חֲסִידִים - מִצַּד הַחֶסֶד, דְּרַגְתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, וּבְאֵרוֹ עָלָיו, אֵין חֲסִיד אֶלֶּא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ, שְׁעוֹשֶׂה לוֹ קֵן שֶׁהוּא אַכְסֵנְיָה שְׁלוֹ, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא הַקֵּן שְׁלוֹ, הַבַּיִת שְׁלוֹ, הַהִיכָל שְׁלוֹ, הַמְּלוֹן שְׁלוֹ, וּבְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה הִיא יְחִידוֹ וּבֵיתוֹ, וְלֹא מְלוֹן וְאַכְסֵנְיָה, אֶלֶּא כְּפִי אוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁתִּקַּן אוֹתָהּ, וְלִכֵּן נִתֵּן מִדַּת הַחֶסֶד לְאַבְרָהָם.

גְּבוּרִים - מִצַּד הַגְּבוּרָה, שְׁנוֹתֵינִים כַּח לְרַבּוֹנָם לְכַבֵּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה תַּחַת גְּבוּרָתָהּ בְּקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין, שְׂמֵי שְׂאִין לוֹ תְּפִלִּין בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מֵהֶצֶד שְׁלוֹ שׁוֹלֵט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל הָעוֹלָם, וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה רוֹגְזֵת הַשְּׂכִינָה, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבוּרָתָהּ.

וְאֵף כֵּן הִיא רוֹגְזֵת יוֹתֵר עַל נָבֶל כִּי יִשְׁבַּע לַחֵם, שְׁנֹאֵמֵר בּוֹ לְכוּ לַחֲמוֹ בְּלַחֲמִי, שֶׁהוּא קִמְצָן, נָבֶל בְּמִמוֹנוֹ נָבֶל שְׂמוֹ, שְׂאִינוֹ נָדִיב וְאִינוֹ מִזְרַע הָאֲבוֹת, שְׁנֹאֵמֵר עֲלֵיהֶם נָדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ, שְׁהָרִי קִמְצָן הוּא עֲנֵי הַדַּעַת, אַחַר שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה חֶסֶד לְבַעֲלֵי תוֹרָה לְהִיּוֹת מַחֲזִיק בִּידֵיהֶם, וְתוֹרָה לֹא מְצוּת אֵינָה תוֹרַת יְהו"ה.

בְּעֲרֵי תוֹרָה - מִצַּד עַמּוּד הָאֲמֻצְעֵי שְׁבוּ חֲצוֹת לִילָה, הִיָּה קָם דָּוִד לְחַפְּרֵי אוֹתוֹ לְשִׂכְנָה

אֶמֶר וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֶלֶּא וְאֵת, לְרַבּוֹת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לֹא אֶמֶר הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֶמֶר לִיָּה בְּרוּךְ אַנְתָּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְהִכִּי הוּא וְדַאי, וּבְנִים אֵינּוֹן וְדַאי תַּחַת אֵימָא עֲלָאָה, חֲסִידִים גְּבוּרִים מְאִרֵי תוֹרָה חוֹזִים נְבִיאִים צַדִּיקִים, חֲסִידִים מְסֻטְרָא דְחֶסֶד דְּרַגָּא דְאַבְרָהָם, וְאוּקְמוּהָ עֲלֵיהָ אֵין חֲסִיד אֶלֶּא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ, דְּעֶבִיד לִיָּה קֵן דְּאִיהוּ אַכְסֵנְיָא דִּילֵיהָ, וְדַא שְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי (ד' פ' ב' ע"א) קֵן דִּילֵיהָ בֵּית דִּילֵיהָ הִיכָל דִּילֵיהָ, מְלוֹן דִּילֵיהָ וּבְאֶרְעָא קְדִישָׁא אִיהִי יְחִידִיהָ וּבֵיתִיהָ, וְלֹאוּ מְלוֹן וְאַכְסֵנְיָא, אֶלֶּא כְּפּוּם הִהוּא בְּרַשׁ דְּתִקַּן לָהּ, וּבְגִין דָּא יְהִיב מִדַּת חֶסֶד לְאַבְרָהָם.

גְּבוּרִים מְסֻטְרָא דְּגְבוּרָה דִּיהִבִּין תּוּקְפָא לְמְאִרְיָהוֹן לְכַבּוֹשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה תַּחַת גְּבוּרָתָהּ בְּקֶשֶׁר דְּתְּפִלִּין, דְּמֵאֵן דְּלִית לִיָּה תְּפִלִּין בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מְסֻטְרָא דִּילֵיהָ שְׁלִיט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל עֲלָמָא, וּבְהִהוּא שְׁעָתָא רְגָזָא שְׂכִינְתָּא, הִדָּא הוּא דְּכֹתִיב (משלי ל כב) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבוּרָתָהּ.

וְאוּף הִכִּי אִיהִי רְגָזָא יְתִיר עַל נָבֶל כִּי יִשְׁבַּע לַחֵם (שם), דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שם ט' ו') לְכוּ לַחֲמוֹ בְּלַחֲמִי, דְּאִיהוּ קִמְצָן נָבֶל בְּמִמוֹנֵיהָ נָבֶל שְׂמִיָּה, דְּלֹאוּ אִיהוּ נָדִיב וְלֹאוּ אִיהוּ מִזְרַע דְּאַבְהֵן דְּאִתְמַר עֲלֵיהוּ (תהלים מז' י') נָדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ, דְּהָא קִמְצָן אִיהוּ עֲנֵי הַדַּעַת, בְּתַר דְּלֹא עֶבִיד טִיבּוֹ לְמְאִרֵי תוֹרָה לְמַהוּי מַחֲזִיק בִּידֵיהֶוּ, וְאוּרִייתָא בְּלֹא פְקוּדִיָּא לֹאוּ אִיהִי תוֹרַת יְהו"ה.

מְאִרֵי תוֹרָה מְסֻטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּבִיָּה חֲצוֹת לִילָה הָוּה קָם דָּוִד לְחַפְּרָא

לִיָּה בְּשִׂכְנְתָּא דְּאִתְקְרִיאַת

שִׁנְקֵרְאֵת לַיְלָה, וְהוּא שׁוֹמֵר מַה
מְלִילָה, לַיְלָה ה', לַיְלָה שְׁמוֹרִים
הוּא לַיהו"ה, וּבְגִלְגָּלָה נֹאמֵר, כָּל
הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלַיְלָה,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ-הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו
חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּיוֹם, שֶׁנֹּאמֵר
יוֹמָם יֵצֵה ה' חֶסְדוֹ וּבְלַיְלָה
שִׁירָה עִמִּי.

חֲזוּיִם נְבִיאִים - מִצַּד שֶׁל נֶצַח
וְהוּד, שִׁבְהֵם כְּלוּלִים שְׁנֵי שְׁמוֹת,
שֶׁהֵם יֵאֱהַדוּנָה"י, שִׁבְהֵם שְׁמוֹנָה
אוֹתִיּוֹת, כְּנֶגֶד שְׁמוֹנָה סְפָרֵי
נְבִיאִים, וּנְבִיאִים שְׁנַיִם - הָרִי
עֶשֶׂר, כְּנֶגֶד עֶשֶׂר סְפִירוֹת, כְּנֶגֶד
רְאָה יַחְזָקָל עֶשֶׂר מְרָאוֹת.
צְדִיקִים - מִצַּד שֶׁל הַצְּדִיק. וְעַל
כָּל אֵלּוּ נֹאמֵר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
הַבָּנִים.

וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁעוֹסִקִים בַּתּוֹרָה
לְשִׁמָּה וְשׁוֹמְרִים מִצְוֹתֶיהָ, שֶׁחֵן
תְּרִי"ג מִצְוֹת שֶׁתְּלוּיִים מִשֵּׁם
יְהו"ה כְּעֵנֶבִים בְּאֶשְׁכּוֹל, כְּדִי
לִיחַד בָּהֶם אֵת שֵׁם יְהו"ה עִם
הַשְּׂכִינָה, כְּאֵדָם שֶׁמִּתְיַחַד עִם בֵּית
זוּגוֹ בְּכָל אֵיבָרָיו לְהוֹצִיא זֶרַע
מְעֵלָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם
עַל הַבָּנִים. וְאֵלּוּ שֶׁלֹּא מִשְׁתַּדְּלִים
בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה, נֹאמֵר בָּהֶם שֶׁלַּח
תְּשַׁלַּח אֵת הָאֵם. אֵת - לְרַבּוֹת
שֵׁם יְהו"ה שֶׁהִסְתַּלַּק עִמָּה
מֵאוֹתוֹ הָאִישׁ.

וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁמוֹקִירִים שֶׁבִּתּוֹת
וְיָמִים טוֹבִים, עָלֵיהֶם נֹאמֵר לֹא
תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שְׁעוֹשִׂים
מַעֲשֵׂה שֶׁל בָּנִים עִם שִׁבְת
הַמְּלָכָה וְעִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהוּא יוֹם הַשְּׂבִיט. מִי שֶׁקִּיָּם בּוֹ
וּכְבִּדְתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ, זֶהוּ כְּפִד
אֵת אֲבִיךָ וְאֵת אִמְךָ וְגו'.

שֶׁשֶׁלְשָׁה עוֹלָמוֹת הֵן - שְׁנַיִם
יִוֶּרֶשׁ בְּכַפּוּד אֶב וְאֵם, וְהַשְּׁלִישִׁי
יִוֶּרֶשׁ בַּתּוֹרָה, שְׁכּוֹלֵל אוֹתָם בִּין

כִּי הוּא חֲיִיךָ וְאוֹרְךָ יְמִיךָ,

לַיְלָה, וְאִיהוּ שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה (ישעיה כ"א
יא), לַיְלָה ה', לַיְלָה שְׁמוֹרִים הוּא לַיהו"ה (שמות יב
מב), וּבְגִינָה אֶתְמַר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלַיְלָה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד
בְּיוֹם, שֶׁנֹּאמֵר (תהלים מב ט) יוֹמָם יֵצֵה יְהו"ה
חֶסְדוֹ וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי.

חֲזוּיִם נְבִיאִים מְסֻטְרָא דְנֶצַח וְהוּד, דְּבַהוֹן
כְּלִילָן תְּרִין שְׁמַהן דְּאִינוּן יֵאֱהַדוּנָה"י,
דְּבַהוֹן תְּמַנְיָא אֶתּוּן, לְקַבֵּל תְּמַנְיָא סְפָרֵי
נְבִיאִים, וּנְבִיאִים תְּרִין הָא עֶשֶׂר, לְקַבֵּל עֶשֶׂר
סְפִירוֹן, לְקַבֵּלִיהָ חֲזָא יַחְזָקָל עֶשֶׂר מְרָאוֹת.
צְדִיקִים מְסֻטְרָא דְצְדִיק, עַל כָּל אֵלּוּן
אֶתְמַר (דברים כ"ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

וְעוֹד אֵלּוּ דְעֶסְקִין בְּאוֹרֵייתָא לְשִׁמָּה, וְנִטְרִין
פְּקוּדָהָא דְאִינוּן תְּרִי"ג מִצְוֹת דְּתַלְיִין
מִשֵּׁם יְהו"ה כְּעֵנֶבִין בְּאֶתְכֶּלָא, כְּדִי לִיַּחַדָּא
בַּהוֹן לְשֵׁם יְהו"ה בְּשְׂכִינָה, כְּכַר נֶשׁ דְּמִתְיַחַד
עִם בֵּית זוּגִינָה בְּכָל אֵיבָרֵין דִּילִיָּה לְאַפְקָא זֶרַע
מְעֵלִיא, אֶתְמַר בַּהוֹן (שם) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
הַבָּנִים, וְאֵלּוּן דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא
לְשִׁמָּה, אֶתְמַר בַּהוֹן שֶׁלַּח תְּשַׁלַּח אֵת הָאֵם,
אֵת לְרַבּוֹת שֵׁם יְהו"ה דְּאֶסְתַּלַּק עִמָּה מֵהָהוּא
בְּרֵ נֶשׁ.

וְעוֹד אֵלּוּ דְאוֹקְרִין שְׁבִתוֹת וְיָמִים טוֹבִים,
אֶתְמַר עָלֵיהֶו לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
הַבָּנִים, דְּעַבְדִּין עוֹבְדָא דְבָנִין עִם שְׁבִת
מְלָכְתָא, וְעִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יוֹם
הַשְּׂבִיט, מָאן דְּקִיִּים בִּיהָ (ישעיה נח יג) וּכְבִּדְתוֹ
מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ, הָאִי אִיהוּ (שמות כ יב) כְּפִד אֵת
אֲבִיךָ וְאֵת אִמְךָ וְגוֹמֵר.

דְּתַלְתָּ עֲלָמִין נִינְהוּ, תְּרִין יְרִית בְּכַפּוּד אֶב
וְאֵם, וְתַלְיִתָּאָה יְרִית בְּאוֹרֵייתָא,

דְּכִלְיַל לֹזַן בִּין י"ה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים ל"ב)

י"ה. זהו שְׁפָתוֹב כִּי הוּא חֲיִיד
וְאַרְךְ יְמִיד. כִּי הוּא חֲיִיד -
בְּעוֹלָם הַזֶּה, זֶה הַגֵּן שְׁלֵמָטָה,
וְאַרְךְ יְמִיד - זֶה הָעוֹלָם הַבֶּא,
הָעוֹלָם הָאַרְךְ, עַל הָאַדְמָה אֲשֶׁר
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָךְ - עוֹלָם
שְׁפָל.

וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁקוֹשְׁרִים אֵת
הַשְּׂכִינָה עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא
בְּקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין, נֹאמַר עֲלֵיהֶם
לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֵלּוּ
שֶׁלֹא קוֹשְׁרִים אוֹתָם יַחַד, נֹאמַר
בְּהֵם שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.
וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁמִיחָדִים אוֹתָם יַחַד,
אֵת הָעֲמוּד הָאַמְצָעִי וְאֵת
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּקִרְיַת
שְׁמַע, נֹאמַר עֲלֵיהֶם לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֵלּוּ שֶׁלֹא
מִיחָדִים אוֹתָם בִּיחּוּד שֶׁל קִרְיַת
שְׁמַע, כְּתוּב בְּהֵם שֶׁלַח תְּשַׁלַּח
אֶת הָאֵם, בְּכָל מְקוֹם אֵת -
לְרַבּוֹת, וְכַאֲן - לְרַבּוֹת חֲכָמָה
הָעֲלִיּוֹנָה, אֵב הָאַמוּנָה שֶׁהִיא
בִּינָה, וְעֲלֶיהָ נֹאמַר כֹּאן לֹא תִקַּח
הָאֵם, שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב כִּי אֵם לְבִינָה תִקְרָא,
וְהִיא הַתּוֹרָה שְׁלֵמָעֵלָה, שְׁנֹאמַר
בְּה אֵל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אֲמֶךְ.

וְעוֹד, אֵלּוּ שְׁשׁוּמְרִים אוֹת
הַבְּרִית בְּתַחֲוּמָה, שֶׁהֵם שְׁמוֹנֶה
יָמִים, וְשׁוּמְרִים אוֹת שְׁבַת
בְּתַחֲוּמָה, שֶׁהֵם " " מִן
יֵאֵהֲרוּנָה"י, שְׁבַגְלָלִם בְּאַרוּ בְּעֲלֵי
הַמְּשֻׁנָה שֶׁלֹא נִמְצָא אִישׁ פְּחוֹת
מִשְׁנֵיהֶם, כְּתוּב לֹא תִקַּח הָאֵם
עַל הַבְּנִים. וְאוֹתָם שֶׁלֹא נִמְצָאִים
בְּכָל יוֹם עִם שְׁנֵי הָאוֹתוֹת הָאֵלּוּ,
שֶׁהֵם אוֹת תְּפִלִּין וְאוֹת בְּרִית
מִלָּה, וּבְשֶׁבֶת - אוֹת בְּרִית וְאוֹת
שְׁבַת, כְּתוּב בְּהֵם שֶׁלַח תְּשַׁלַּח
אֶת הָאֵם.

וְאֵם תֹּאמְרוּ, לְמָה צְרִיכִים לְהִיּוֹת
שְׁנֵיהֶם בְּכָל אֶדָם בְּכָל יוֹם? כְּדִי
שֶׁלֹא תִמְצָא הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא יו"ד מִן אֲדָנִי, יַחֲדָה בְּלֵי
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יו"ד מִן

כִּי הוּא חֲיִיד בְּעוֹלָם הַזֶּה דָּא גֵן דְּלִתְתָא,
וְאַרְךְ יְמִיד דָּא עֲלֵמָא דָּאֲתִי עֲלֵמָא אֲרִיכָא,
עַל הָאַדְמָה אֲשֶׁר יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָךְ
עֲלֵמָא שְׁפָלָה.

וְעוֹד אֵלּוּ דְקֶשְׁרִין לְשְׂכִינְתָא עִם קוּדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא בְּקֶשְׁרָא דְתְּפִלִּין, אֲתִמַּר
עֲלֵיהֶוּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֵינּוֹן דְּלֹא
קֶשְׁרִין לּוֹן כְּחָדָא, אֲתִמַּר בְּהוֹן שֶׁלַח תְּשַׁלַּח
אֶת הָאֵם, וְעוֹד אֵלּוּ דְמִיחָדִין לּוֹן כְּחָדָא,
לְעֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא וְשְׂכִינְתָא תַּתְתָּא
בְּקִרְיַת שְׁמַע, אֲתִמַּר עֲלֵיהֶוּ לֹא תִקַּח הָאֵם
עַל הַבְּנִים, וְאֵלּוּ דְלֹא מִיחָדִין לּוֹן בִּיחּוּדָא
דְקִרְיַת שְׁמַע, כְּתִיב בְּהוֹן שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת
הָאֵם, בְּכָל אֲתַר אֵת לְרַבּוֹת, וְהִכָּא לְרַבּוֹת
חֲכָמָה עֲלָאָה אֵב הָאַמוּנָה דְאִיהִי בִינָה, וְעֲלָהָ
אֲתִמַּר הִכָּא לֹא תִקַּח הָאֵם, שֶׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת
הָאֵם, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי ב ג) כִּי אֵם לְבִינָה
תִקְרָא, וְאִיהִי אוֹרִייתָא דְלְעִילָא דְאֲתִמַּר
בְּה (שם א ח) וְאֵל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אֲמֶךְ.

וְעוֹד אֵלּוּ דְנִטְרִין אוֹת בְּרִית בְּתַחֲוּמִיָּה,
דְאִיהוּ שְׁמוֹנֶה יָמִים, וְנִטְרִי אוֹת שְׁבַת
בְּתַחֲוּמִיָּה, דְאֵינּוֹן י"י מִן יֵאֵהֲרוּנָה"י,
דְבִגְיַנְיָהוּ אוּקְמוּהָ מְאַרִי מְתַנִּיתִין, דְּלֹא
אֲשַׁתְּכַח בְּר נֶשׁ פְּחוֹת מְתַרוּיָּהוּ, כְּתִיב לֹא
תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֵינּוֹן דְּלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ
בְּכָל יוֹמָא בְּשְׁתֵּי אוֹתוֹת אֵלּוּ דְאֵינּוֹן אוֹת
תְּפִלִּין וְאוֹת בְּרִית (דף ב ע"ב) מִלָּה, וּבְשֶׁבֶת
אוֹת בְּרִית וְאוֹת שְׁבַת, כְּתִיב בְּהוֹן שֶׁלַח
תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

וְאִי תִמְרוּן אֲמַאי צְרִיכִין לְמָהוּי תְּרוּיָּהוּ בְּכָל
בְּר נֶשׁ בְּכָל יוֹמָא, בְּגִין דְּלֹא תִשְׁתְּכַח
שְׂכִינְתָא דְאִיהוּ יו"ד מִן אֲדָנִי, יַחֲדָה בְּלֵא
שֶׁלֹא תִמְצָא הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא יו"ד מִן אֲדָנִי, יַחֲדָה בְּלֵי

הוי"ה, וצריך אדם שלא ימצא בכל יום פחות משניהם, ואם לא עליו נאמר ונגזן מפריד אלוף, שהפריד אלופו של עולם מהשכינה. הנקבה, נאמר בה אות הוא לעלם, הזכר הוא ברית מלח עולם, ולכן אות תפלין - נקבה, אות הברית - זכר. וסוד הדבר, מ"י יעלה ל"נו ה"שמימה, בראשי תבות מיל"ה, ובסופי תבות יהו"ה. בתפלין נקבה, זהו שפתוב והיה לאות על ידכה, יד כהה.

ועל קן צפור הזה נאמר וספה תהיה לצל יומם וגומר, והוא לשון סכך, שמשוככת בו האם על בניה. האפרוחים שלה - שלשה הדסים ושני בדי ערבות ולולב, או ביצים - אלו הם אתרוגים, שכל אחד שעורו בכביצה, ואלו שרשומים בהם, כתוב עליהם לא תקח האם על הבנים, ששלשה הדסים רומזים לשלשה האבות, שני בדי ערבות לשני נביאי אמת, לולב - צדיק פתמר יפרח, אתרוג רומז לשכינה, ספה רומזת לאם שמשככת עליהם - הרי הם שמונה, כנגד יאהדונה"י, שהיא חשבון סופ"ה כ"ו ה"ס. ואלו שלא נוטלים הסימנים הללו בידיהם, בהם כתוב שלח תשלח, כת"ר חכמ"ה, שלא שורים אלו בשמונה האלו, להיות כל עשר הספירות בכל נענוע ונענוע של נענועי הלולב ומיניו, בכל מצוה ומצוה.

ועל הצפור הזו רמזו רבנן בהגדה של בתרא, שרבה בר בר חנה שהיה הולך בספינה, וראה את אותה צפור של הים מגיעה עד קרסליו, ומי הצפור כאן? אחד מהאפרוחים הללו או מאותם ביצים, אפרוחים כמו

קודשא בריך הוא דאיהו יו"ד מן יהוה, וצריך בר נש דלא ישתפח בכל יומא פחות מתרוייהו, ואי לא עליה אתמר (משלי טז כח) ונגזן מפריד אלוף, דאפריד אלופיה דעלמא משכינתא, נוקבא אתמר בה (שמות לא יז) אות הוא לעולם, דכורא ברית מלח עולם הוא, ובגין דא אות תפלין נוקבא, אות ברית דכורא, ורזא דמילה (דברים ל יב) מ"י יעלה ל"נו ה"שמימה, ברישי תיבין מיל"ה ובסופי תיבין יהו"ה, בתפלין נוקבא הדא הוא דכתיב (שמות יג טז) והיה לאות על ידכה יד כהה.

ועל קן דצפורה דא אתמר, (ישעיה ד ו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכך שמשככת בה אימא על בניה, אפרוחים דילה תלת הדסים ותרי בדי ערבות ולולב, או ביצים דא אינון אתרוגין דכל חד שיעוריה בכביצה, ואלין דרשימין בהון כתיב עלייהו לא תקח האם על הבנים, דתלת הדסים רמיזין לתלת אבהן, תרי בדי ערבות לתרי נביאי קשוט, לולב צדיק פתמר יפרח (תהלים צד יא) אתרוג רמיז לשכינתא, סופה רמיזא לאימא דמשככת עלייהו, הא אינון תמניא לקבל יאהדונה"י, דאיהו חושבן סופ"ה כ"ו ה"ס, ואלין דלא נטלין אלין סימנין בידיהון כתיב בהון שלח תשלח כת"ר חכמ"ה, דלא שריין אלין באלין תמניא, למהוי פלהו עשר ספירן בכל נענוע ונענוע דנענועי דלולב ומיניו, בכל פקודא ופקודא.

ועל האי צפור קא רמיזו רבנן בהגדה דבתרא, דרבה בר בר חנה דהוה אזיל בספינתא, וחזא לההיא צפרא דימא מטא עד קרסולוי, ומאן צפור הכא חד מאלין אפרוחי

פְּרָחִים שְׂאִינִם גָּמַר פְּרִי מִלְמַטָּה לְמַעַלָּה, אוּ מִשֵּׁשׁ הַבְּנִים שֶׁהֵם מִלְמַעַלָּה לְמַטָּה תַּחַת הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵרִי הַבִּיצִים הֵם מִצַּד הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא בִּיצָה, הָאֶפְרוּחִים מִצַּד שֶׁל הַצְּדִיק, מִלְמַטָּה לְמַעַלָּה, אֲלָא לֹא הִיָּה אֲלָא מִהָאֶפְרוּחִים הֵלְלוּ, וְצִדִּיק שְׁמוֹ, עֲמוּד אֶחָד מִהָאֲרָץ עַד לְרִקְיעַ, וְהֵיּם מְגִיעַ עַד קַרְסְלִיו, אֲלוֹ נִצַּח וְהוּד, שֶׁהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה הִיא יָם שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט לְחַמְשֵׁין שְׁעָרִים עַד קַרְסְלֵי אוֹתוֹ הָעוֹף.

כְּמוֹ זֶה יו"ד, הוּא עֶשֶׂר, ה' חֲמֵשׁ. עֶשֶׂר פְּעָמִים ה' הֵם חֲמֵשִׁים. עֶשֶׂר בְּכָל סְפִירָה מִחֲמֵשׁ הָאֱלוֹ, מִחֲסֵד עַד הוּד, הַיְסוּד נוֹטֵל אֶת כָּלֶם וְנִקְרָא כ"ל, כְּלוּל מִהַחֲמֵשִׁים הֵלְלוּ, וְהַכֶּסֶף שֶׁלְמַטָּה יָם הַמֶּלֶח כֶּסֶף הַדִּין. הָעוֹף שֶׁהוּא הַצֶּפּוֹר שְׁלוֹ הוּא מִטְטְרוּן, עָלָיו נֶאֱמַר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל, הַקּוֹל שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהוּא כּוֹלֵל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם, וְנוֹטֵל אוֹתוֹ הַקּוֹל וּפּוֹרֵחַ בּוֹ עַד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא קוֹל יְהו"ה עַל הַמַּיִם, וְאִין מִיָּם אֲלָא תוֹרָה, וְהוּא קוֹל יְהו"ה בְּהֶדְר, עַד שְׁשָׁה קוֹלוֹת, וְהוּא הַשְּׁבִיעִי לָהֶם בְּאֵם.

וּבַעַל פְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר - זוֹ תַּפְּלָה, שֶׁמְגִיעָה לָהּ עַד צְדִיק ח"י הָעוֹלָמִים, כּוֹלֵל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת, שֶׁבֵּהֶם נֶאֱמַר וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, חֵי הָעוֹלָמִים, וְתַפְּלָה הִיא דְבוּר שְׂרוּכְכַת עָלָיו, וְהוּא מְרַכְּבָה אֲלֵיהָ בִּימּוֹת הַחֵל, וְזוֹ שְׂכִינָה, וְזֶה אַדְנִי. קוֹל רוֹכֵב בְּפִיו זֶה יְהו"ה, וְסוּד הַדְּבוּר אַדְנִי שְׁפָתַי תַּפְּתַח וְגוֹמֵר, וְהוּא מְרַכְּבָה לְשִׁנְיָהֶם כְּמוֹ זֶה - יַאֲהוּדוּנָה, וְכַף עוֹלָה מִלְאָךְ כַּחֲשִׁבוֹן שְׁנַי שְׁמוֹת כְּאֶחָד. וְלִכְן נִקְרָא מִלְאָךְ

אוּ מְאִינוֹן בִּיצִים, אֶפְרוּחִים כְּגוֹן פְּרָחִים דְּלֹאוּ אִינוֹן גָּמַר פְּרִי מִתַּתָּא לְעֵילָא, אוּ מִבְּנִים שִׁית דְּאִינוֹן מִעֵילָא לְתַתָּא תַּחַת אִימָא עֲלָאָה, דְּהָא בִּיצִים מִסְטָרָא דְאִימָא תַּתָּאָה אִינוֹן דְּאִיְהִי בִיצָה, אֶפְרוּחִים מִסְטָרָא דְצְדִיק מִתַּתָּא לְעֵילָא, אֲלָא לָא הוּא אֲלָא מְאֵלִין אֶפְרוּחֵי וְצְדִיק שְׁמִיהַ עֲמוּדָא חָדָא מְאֲרַעָא עַד רְקִיעָא, וְיִמָּא מְטִי עַד קַרְסוּלוֹי אֵלִין נִצַּח וְהוּד, דְּאִימָא עֲלָאָה אִיְהִי יִמָּא דְאֲתַפְּשִׁטַּת לְחַמְשֵׁין תְּרַעִין, עַד קַרְסוּלוֹי דְּהָהוּא עוֹפָא.

כְּגוֹנָא דָּא יו"ד אִיְהוּ עֶשֶׂר ה' חֲמֵשׁ, עֶשֶׂר כְּגוֹן ה' אִינוֹן חֲמֵשִׁין, עֶשֶׂר בְּכָל סְפִירָה מְאֵלִין חֲמֵשׁ מִחֲסֵד עַד הוּד, יְסוּד נְטִיל לוֹן כְּלָהוּ וְאִיקְרִי כ"ל כְּלִיל מְאֵלִין חֲמֵשִׁין, וְכַרְסִיא דְלְתַתָּא יָם הַמֶּלֶח כֶּסֶף דִּין. עוֹף דְּאִיְהוּ צֶפּוֹר דִּילִיָּה אִיְהוּ מִטְטְרוּן, עֲלִיָּה אֲתַמַּר (קַהֲלַת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל, קוֹל דְּקְרִיאַת שְׁמַע דְּאִיְהוּ כְּלִיל שִׁית יוֹמִין דְּחוֹל וְשְׁלִיט עֲלֵיְהוּ, וְנְטִיל הֵהוּא קוֹל וּפְרַח בֵּיה עַד עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דְּאִיְהוּ קוֹל יְהו"ה עַל הַמַּיִם, (תַּהֲלִים כ ט ג) וְלִית מַיִם אֲלָא תוֹרָה, וְאִיְהוּ קוֹל יְהו"ה בְּהֶדְר, עַד שִׁית קָלִין וְאִיְהוּ שְׁבִיעָאָה לוֹן בְּאִימָא.

וּבַעַל פְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר (קַהֲלַת י כ), דָּא צְלוֹתָא, דְּמְטִי לָהּ עַד צְדִיק חֵי עֲלֵמִין, כְּלִיל ח"י בְּרָכָאָן, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (מִשְׁלִי י 1) וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, חֵי הָעוֹלָמִים, וְצְלוֹתָא אִיְהוּ דְבוּר דְּרִכִּיבַת עֲלֵיהַ, וְאִיְהוּ מְרַכְּבָה לְגַבְהַ בְּיוֹמִין דְּחוֹל, וְדָא שְׂכִינְתָּא וְדָא אַדְנִי, קוֹל רְכִיב בְּפוּמוֹי דָּא יְהו"ה, וְרִזָּא דְדְבוּר (תַּהֲלִים נ א) אַדְנִי שְׁפָתַי תַּפְּתַח וְגוֹמֵר, וְאִיְהוּ מְרַכְּבָה לְתַרְוֵיְהוּ כְּגוֹנָא דָּא יַאֲהוּדוּנָה, וְהַכִּי סְלִיק לְשִׁנְיָהֶם כְּמוֹ זֶה - יַאֲהוּדוּנָה, וְכַף עוֹלָה מִלְאָךְ כַּחֲשִׁבוֹן שְׁנַי שְׁמוֹת כְּאֶחָד. וְלִכְן נִקְרָא מִלְאָךְ

שר הפנים, שעל ידי שליח זה מתיחדים בששת ימי החול, אבל ביום שבת לא עולים שני שמות אלו, שהם עמוד האמצעי ושכינתו, ולא מתיחדים על ידי שליח, אלא בצדיק חי העולמים, ועליו נאמר כי עוף השמים יוליך את הקול - הקול של קריאת שמע, ובעל פנפים יגיד דבר - דבור של תפלה, ולא על ידי שליח, ולכן צדיק יסוד עולם הוא כולל הפל, ובו מתיחדים שני שמות אלו, ועל שני שמות אלו נאמר אז ירננו עצי היער. ונענה מלאך מתוך אש משמים ואומר, הן הן מעשה מרפכה, והיו מתקבצים מלאכי השרת כמו במזמוטי חתן וכלה. אמר רועה הנאמן: ברוך יהיה המנורה הקדושה שאמר דברים אלו ליחד בהם את הקדוש-ברוך-הוא עם שכינתו.

קום אליהו הנביא לכבוד הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו, ויתעוררו עמך שאר הנביאים, ועשה לו קץ בחבור הזה, ולכל המחנות שהולכים מגרשים אחר הקדוש-ברוך-הוא ושכינתו, לחברם בחבור הזה שתמצא בו מניחה למחנות של הנשמות הללו שהולכים מגרשים מהשכינה, שהיא יחידה, איכה ישבה בדר, ולהמצא בו מניחה למחנות הקדוש-ברוך-הוא, שנאמר בהם הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבפיון, ואין שלום אלא הקדוש-ברוך-הוא.

קום לחברם בחבור הזה, שהרי כשיש בישראל משכילים, מאלו שנאמר בהם והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, זה שנגקרא ספר

מלאך פחושפון תרין שמהן פחדא, ובגין דא אתקרי מלאך שר הפנים, דעל יד שליחא דא מתיחדין בשית יומי חול, אבל ביום דשבתא לא סלקין תרין שמהן אלין, דאינון עמודא דאמצעיתא ושכינתיה, ולא מתיחדין על ידי שליח, אלא בצדיק חי עלמין, ועליה אתמר כי עוף השמים יוליך את הקול, קול (דף ג ע"א) דקריאת שמע, ובעל פנפים יגיד דבר דבור דעלותא, ולא על ידי שליח, ובגין דא (משלי י כו) וצדיק יסוד עולם הוא כליל פלא, וביה מתיחדין תרין שמהן אלין, ועל תרין שמהן אלין אתמר (דה"א פז לג) אז ירננו עצי היער, ונענה מלאך מגו אשא משמיא ואמר, הן הן מעשה מרפכה, והו מתקבצין מלאכי השרת כבמזמוטי חתן וכלה. אמר רעיא מהימנא בריך יהא בוצינא קדישא דאמר מלין אלין, ליחדא בהון קודשא בריך הוא ושכינתיה.

קום אליהו נביאה ליקרא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ויתעורין עמך שאר נביאי, ועביד ליה קנא בהאי חבורא, ולכל משריין דאזלין מתתרכי בתר קודשא בריך הוא ושכינתיה, לחברא לון בהאי חבורא, לאשתפחא ביה נייחא לאלין משריין דנשמתין דאזלין מתתרכין משכינתא, דאיהי יחידאה איכה ישבה בדר (איכה א) ולאשתפחא ביה נייחא למשריין דקודשא בריך הוא, דאתמר בהון (ישעיהו לג ז) הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבפיון, ולית שלום אלא קודשא בריך הוא.

קום לחברא לון בהאי חבורא, דהא פד אית בישראל משכילים, מאלין דאתמר בהון (דניאל יד א) והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע,

הזהר, שיוֹדְעִים לְעַבְד אֶת רַבּוֹנָם וְלַהוֹצִיא אֲזָכָרוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּשְׁכִינְתּוֹ בְּכוֹנֶה, וְלַחֲבֹרֵם בְּקוֹל שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע וּבְדַבּוּר שֶׁל תְּפִלָּה, שֶׁהֵם שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת - יֵאֱהוּדוּנָה"י, שֶׁבָּהֶם כָּלּוּלִים כָּל הַהֵיאוֹת וְהַכְּנוּיִים וְעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת.

בְּמָה מְלֹאכִים, שֶׁהֵם חֵיוֹת הַמְּרַכְּבָה וְשֶׁרָפִים וְאוֹפָנִים וְכָל עֵשֶׂר הַכְּתוֹת שֶׁכָּלוּלִים בָּהֶם, שֶׁשֶׁמְשָׁשִׁים אֶת עֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת, כָּלֶם וּפְנִיָּהֶם וְכִנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת לְפָנָיו כְּנֶגֶד הָאֲזָכָרוֹת הֵלְלוּ שֶׁחַן יֵאֱהוּדוּנָה"י, בֵּין בְּקְרִיאַת שְׁמַע, בֵּין בְּתְפִלָּה, בֵּין בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, שֶׁבְּכָל אֲזָכָרָה שְׁיוֹצִיא מִפִּיו בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל דְּבוּר, צָרִיךְ לִכְנֹן הַדְּבַר בְּאֲדָנִי וְקוֹל בִּיהוּ"ה וְלִיחָדָם כְּאֶחָד בִּיחוד שֶׁהוּא יָחִיד נֶעְלָם שֶׁמַּחְבֵּר אוֹתָם וּמֵיחַד אוֹתָם כְּאֶחָד, וְכוּ צָרִיךְ הַכּוֹנֶה, שֶׁלֹּא תִּלְוִי לוֹמֵר בּוֹ קוֹל וְדַבּוּר, אֲלֵא מַחְשְׁבָה.

בְּשִׁינְיָד הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקְרִיאַת שְׁמַע, נֹאמֵר בְּחֵיוֹת וְאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם, בְּעֵשֶׂרָה מִיְּנֵי הַלוּלָיִם: בְּשִׁיר פְּשוּט שֶׁהוּא י" כַּת"ר, כְּפּוֹל שֶׁהוּא י"ה חֲכֻמָּה וּבִינָ"ה, מְשַׁלֵּשׁ בִּיהו"ו שֶׁהוּא חֲס"ד גְּבוּרָ"ה תְּפָאֲרָ"ת, מְרַבֵּעַ בִּיהו"ה שֶׁהוּא נִצְ"ח הו"ד יִסו"ד מְלַכּוּיָ"ת, שֶׁשׁוֹמְרִים אֶת הַצִּפּוֹר הַקָּדוֹשָׁה - יִשְׂרָאֵל - בֵּינֵיהֶם, וְקוֹרְאִים בָּהּ לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְהֵינּוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הָרִי יוֹרֵד אֵלֵינוּ, צָרִיךְ לְקַשְׁרוֹ עִמָּה, וְלִיחָדָם בִּיחוד אֶחָד לֹא פְרוּד כָּלֵל. וְלִכְּנֹן מִי שֶׁשָּׁח בֵּינֵתִים אוֹתָהּ שִׁיחָה, עֲבָרָה הִיא כִּידוּ.

דָּא דְאֲתַקְרִי סֵפֶר הַזֵּהָר, דִּידְעִין לְמַפְלַח לְמֵאֲרִיהוּן, וְלֵאֲפָקָא אֲזָכָרוֹת דְשִׁמְהֵן דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ בְּכוֹנֶה, וְלַחֲבֹרָא לֹוֹן בְּקוֹל דְקְרִיאַת שְׁמַע, וּבְדַבּוּר דְצִלוּתָא, דְאֵינוֹן תְּרִין שְׁמֵהֵן יֵאֱהוּדוּנָה"י, דְבַהוֹן כָּלִילָן כָּל הוּוּי"ן וְכְנוּי"ן וְעֵשֶׂר סְפִירָן.

בְּמָה מְלֹאכִין דְאֵינוֹן חֵיווֹן דְמְרַכְּבָתָא וְשֶׁרָפִים וְאוֹפָנִים, וְכָל עֵשֶׂר כְּתוֹת דְכָלִילָן בַּהוֹן דְמְשַׁמְשִׁין לְעֵשֶׂר סְפִירוֹת, כְּלָהוּ וּפְנִיָּהֶם וְכִנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת (יחזקאל א יא) לְפּוּמוֹי, לְקַבֵּל אֵלֵין אֲזָכָרוֹת, דְאֵינוֹן יֵאֱהוּדוּנָה"י, בֵּין בְּקְרִיאַת שְׁמַע בֵּין בְּצִלוּתָא בֵּין בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, דְבְּכָל אֲזָכָרָה דִּיפּוֹק מִפּוּמוֹי בְּכָל אֶתֶר וּבְכָל מְמַלָּל, צָרִיךְ לְכוּנֵןא דִּיבּוּר בְּאֲדָנִי קוֹל בִּיהו"ה, וְלִיחָדָא לֹוֹן כַּחֲדָא, בִּיחודָא דְאֵיהוּ יָחִיד נֶעְלָם, דְמַחְבֵּר לֹוֹן וּמֵיחַד לֹוֹן כַּחֲדָא, וּבִיָּה צָרִיךְ הַכּוֹנֶה, דְלֹא תִלְיָא לְמֵימַר בִּיה קוֹל וְדַבּוּר אֲלֵא מַחְשְׁבָתָא.

בְּד נַחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקְרִיאַת שְׁמַע, אֲתַמַּר בְּחֵיוֹן וְאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם (שם כד), בְּעֵשֶׂר מִיְּנֵי הַלוּלָיִם, בְּשִׁיר פְּשוּט דְאֵיהוּ י" כַּת"ר, כְּפּוֹל דְאֵיהוּ י"ה חֲכֻמָּה וּבִינָ"ה, מְשׁוּלֵשׁ בִּיהו"ו דְאֵיהוּ חֲס"ד גְּבוּרָ"ה תְּפָאֲרָ"ת, מְרַבֵּעַ בִּיהו"ה דְאֵיהוּ נִצְ"ח הו"ד יִסו"ד מְלַכּוּיָ"ת, דְנִטְרִין צְפָרָא קְדִישָׁא יִשְׂרָאֵל בֵּינֵיהוּ, וְקִרְאֵן בָּהּ לְיִשְׂרָאֵל דְאֵיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, וְהֵינּוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הָא נַחִית לְגַבְּהָ, צָרִיךְ לְקַשְׁרָא לִיה בַּהֲדָה, וְלִיחָדָא לֹוֹן בִּיחודָא חֲדָא כְּלָא פְרוּדָא כְּלָל, וּבְגִין דָּא מֵאֵן דְשָׁח בְּנִתִּיִם עֲבִירָה הִיא בִּידוּ הֵהִיא שִׁיחָה.

וְלָמָּה קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ עִמָּה לֹא־ח
עִם ד' כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת?
כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה פּוֹרֵחַ מִמֶּנָּה
וּתְשֹׁאֵר יְחִידָה, אֵיכָּה יֵשְׁבָה
בְּדָד, וּמִשּׁוֹם זֶה קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ
עִמָּה בְּכִמָּה קְשׁוּרֵי תַּפְלִין בְּכִמָּה
קְשׁוּרֵי צִיצִית שֶׁלֹּא יִזוּז מִמֶּנָּה.

וְכָל קֶשֶׁר הוּא מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י',
וּשְׁנֵי קְשָׁרִים הֵם, שֶׁהֵם קֶשֶׁר שֶׁל
רֹאשׁ, הַקֶּשֶׁר שֶׁל זְרוּעַ שְׁמָאל.
וְהֵם י' י' מִן יֵאוּהוּנָה"י. יְהוּ"ה
- אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הַתַּפְלִין, וְרֹאוּ
כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוּ"ה
וְכוּ'. אֲדֹנָי - אַרְבָּעָה בְּתֵי
הַתַּפְלִין. אֱהִי"ה אֲשֶׁר אֱהִי"ה -
מִבְּפָנִים שֶׁל הַתַּפְלִין, בְּעֶשְׂרִים
וְאַרְבַּע אֲזָכְרוֹת הַתַּפְלִין שֶׁל
רֹאשׁ וּבְעֶשְׂרִים אַרְבַּע אֲזָכְרוֹת
הַתַּפְלִין שֶׁל יָד, וְזוֹ הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה, תַּפְלִין שֶׁל רִבּוֹן
הָעוֹלָם קוֹרְאִים לוֹ, תַּפְלִין עַל
רֹאשׁ הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. מְכַסֶּה
אוֹתוֹ הָאֵם בְּכַנְפֶיהָ, שֶׁחַן
רְצוּעוֹת הַתַּפְלִין, וְקוֹשְׁרִים אוֹתוֹ
יִשְׂרָאֵל עִם הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה
בְּתַפְלִין שֶׁל יָד, וְלוֹ אוֹמְרִים
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, הִבֵּן שֶׁל זָקֵן
הַזְּקֵנִים, וְזוֹ חֻכְמָה עֲלִיּוֹנָה, וְעַל
שִׁמוֹ נִקְרָא הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל, שִׁיר מִשְׁמָאל,
שִׁיר שֶׁל לְוִיִּם, א"ל מִיָּמִין שֶׁל
הַכֹּהֲנִים, הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
יִשְׂרָאֵל כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם.
הַחֻכְמָה יוֹרֵדֶת בְּכַרְכַּת הַפֶּה
בְּיָמִין, וְכוּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים
יָדִים, הָאֵם יוֹרֵדֶת בְּקִדְשֵׁת
הַלְוִיִּם מִשְׁמָאל, וְכוּ הַרוּצָה
לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין. עֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
הַקֶּשֶׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, הַיְחוּד שֶׁל
שְׁנֵיהֶם.

אִךָ כִּן יִסוּד חֵי הָעוֹלָמִים,
הַקֶּשֶׁר שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
וְהַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה בְּאִיזָה
מְקוֹם בְּתַפְלָה, שְׁבוּ כְּלוּלִים

וְאִמָּי קְשָׁרִין לִיָּה בְּהִדָּה לֹא־ח עִם ד',
כְּלִילָא מֵאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹן, בְּגִין דְּלֹא
יְהִי פָּרַח מִיָּנָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת יְחִידָה, אֵיכָּה
יֵשְׁבָה בְּדָד, וּבְגִין דָּא קְשָׁרִין לִיָּה בְּהִדָּה
בְּכִמָּה קְשׁוּרֵי דְתַפְלִין, בְּכִמָּה קְשׁוּרֵי דְצִיצִית,
דְּלֹא יִזוּז מִיָּנָה.

וְכָל קֶשֶׁר אִיהוּ מִסְטָרָא דְאֵת י', וְתַרְיָן
קְשָׁרִין אֲנוּן, דְּאֲנוּן קֶשֶׁר דְּרִישָׁא קֶשֶׁר
דְּדְרוּעָא שְׁמָאלָא, וְאֲנוּן י"י מִן יֵאוּהוּנָה"י,
יְהוּ"ה אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹן דְתַפְלִין, וְרֹאוּ כָּל

עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוּ"ה וְכוּ' (דְּבָרִים כח
c. אֲדֹנָי אַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין, אֱהִי"ה אֲשֶׁר
אֱהִי"ה מְלַגְאוּ דְתַפְלִין, בְּחַד וְעֶשְׂרִין אֲזָכְרוֹת
דְתַפְלִין דְּרִישָׁא וּבְחַד וְעֶשְׂרִין אֲזָכְרוֹת
דְתַפְלִין דִּיד, וְדָא אִימָא עֲלָאָה, תַּפְלִין
דְמֵאֲרִי עֲלִמָּא קֶאֲרִינָן לִיָּה, תַּפְלִין עַל
רִישָׁא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, כְּסִי לִיָּה אִימָא
בְּגִדְפָהָא דְאִינוּן רְצוּעֵין דְתַפְלִין, וְקְשָׁרִין לִיָּה
יִשְׂרָאֵל בְּשְׂכִינְתָא תַּתָּאָה בְּתַפְלִין דִּיד, וְלִיָּה
אָמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּרָא דְסָבָא דְסָבִין, וְדָא
חֻכְמָה עֲלָאָה, וְעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִי עֲמוּדָא
דְאֲמֻצְעִיתָא יִשְׂרָאֵל, שִׁיר א"ל שִׁיר מִשְׁמָאלָא
שִׁיר דְלוִיִּם, א"ל מִיָּמִינָא דְכַהֲנָיָא, עֲמוּדָא
דְאֲמֻצְעִיתָא (דף ג ע"ב) יִשְׂרָאֵל כְּלִיל תְּרוּיָהוּ,
חֻכְמָה נְחִית בְּבִרְכַתָּא דְכַהֲנָא בְּיָמִינָא, וּבִיָּה
הַרוּצָה לְהַחֲפִים יָדִים, אִימָא נְחִית בְּקִדְוֶשָׁה
דְלוִיָּאֵי מִשְׁמָאלָא, וּבִיָּה הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
יִצְפִּין, עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא קְשׁוּרָא דְתְרוּיָהוּ
יְחוּדָא דְתְרוּיָהוּ.

אִנְךָ הָכִי יִסוּד חֵי עֲלָמִין, קְשׁוּרָא דְעֲמוּדָא
דְאֲמֻצְעִיתָא וּשְׂכִינְתָא תַּתָּאָה, בְּאֵן אֲתֵר
בְּצִלוֹתָא, דְבִיָּה כְּלִילָן תַּמְנֵי סְרִי בְּרַכָּאָן,
וּבִיָּה מְתִיחְדִין תְּרִין שְׁמָהָן כְּחִדָּא אִינוּן

שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה בְּרֻכּוֹת, וּבֹו
מִתְיַחֲדִים שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּאֶחָד -
הֵם יֵאֱהוּדָנָה, וְחַבּוּרִים שֶׁל שְׁנֵי
הַשְּׁמוֹת צְרִיכִים בְּחֻשָׁא, וְסוּד
הַדְּבָר - בְּעַמּוּדַם תְּרַפִּינָה כְּנִפְיָהּ.
בְּעַמּוּדַם יִשְׂרָאֵל בְּתַפְלַת
הָעַמִּידָה, הַחֵירוֹת תְּרַפִּינָה
כְּנִפְיָהּם שֶׁלֹּא לְהִשְׁמִיעַ בְּהֵם
קוֹל, שְׁשֵׁם קוֹל דְּמָמָה דְקָה,
קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים שֶׁהוּא בְּעַמִּידָה,
מְשׁוּם שְׁשֵׁם בַּא הַמְלִיךְ.

שְׁחָרֵי בְרוּחַ גְּדוּלָה וּבְרַעַשׁ גְּדוּל
וּבְאֵשׁ, שְׁנִשְׁמָעִים בְּהֵם כְּנִפְי
הַחֵירוֹת, לֹא בַּא הַמְלִיךְ, אֲלֵא
בְּקוֹל דְּמָמָה דְקָה, שֶׁהִיא אַחַר
רוּחַ רַעַשׁ וְאֵשׁ, וְהִיא רְבִיעִית
לְהֵם, וְעֲלִיָּהּ אָמַר יְחֻזְקָאֵל,
וְאֵרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן
הַצָּפוֹן עֲנָן גְּדוּל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת.
הָרִי הֵם שֶׁלֹּשׁ, שְׁרוּכְבִים בְּהֵם
שֶׁלֹּשׁ הָאוֹתִיוֹת הו"ה. קוֹל
דְּמָמָה דְקָה, זֹו י' מִן הו"ה י',
וְהִיא י' מִן אֲדֻנִי, שֵׁם בַּא הַמְלִיךְ
שֶׁהוּא יְהו"ה, שְׁכָל הו"ה
שְׁשׁוּלְטַת ה' עַל ו', ה' עַל י',
נִקְבָּה הִיא הַהו"ה, כְּמוֹ טַפָּה
שֶׁל נִקְבָּה כְּשְׁשׁוּלְטַת עַל הַטַּפָּה
שֶׁל זָכַר, הִיא בַת.

בַּא אֲלִיָּהּ וְכָל רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה,
וְהַשְּׁתַּחֲוֹ לְפָנָיו וְאָמְרוּ: סִינֵי,
סִינֵי, מִי יִכּוֹל לֹאמַר דְּבָרִים
לְפָנָיִךְ, אֲלֵא בְּקוֹל דְּמָמָה דְקָה
שְׁכַפְיָךְ בַּא הַמְלִיךְ. קוּם אֲלִיָּהּ,
תִּקַּן לְבוּשֵׁי הַמְלִיךְ וְהַגְּבִירָה,
שְׂאֵתָה כְּהֵן. תִּקַּן לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ -
הוּא אַרְבַּעַה בְּגָדֵי לְבָן, וְאַרְבַּעַה
בְּגָדֵי זָהָב לְגַבְרִיָּה, שְׁנֵאמַר בְּה
כָּל כְּבוֹדָה בַת מְלִיךְ פְּנִימָה
מִמְשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

אַרְבַּעַה בְּגָדֵי לְבָן פְּלִים רַחֲמִים
בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, וְאִין מִי
שְׁמוּחַל בְּהֵם עֲרִיוֹת אֲלֵא הוּא.
אַרְבַּעַה בְּגָדֵי זָהָב פְּלִים דִּין מְצַד

יֵאֱהוּדָנָה י', וְחַבּוּרָא דְתָרִין שְׁמָהּן צְרִיכִין
בְּחֻשָׁא, וְרָזָא דְמָלְהָ (יְחֻזְקָאֵל א כה) בְּעַמּוּדַם
תְּרַפִּינָה כְּנִפְיָהּן, בְּעַמּוּדַם יִשְׂרָאֵל בְּצִלּוֹתָא
דְּעַמִּידָה חֵיוּוֹן תְּרַפִּינָה כְּנִפְיָהּם דְּלֵא לְמִשְׁמַע
בְּהוּן קָלָא, דְּתַמָּן קוֹל דְּמָמָה דְקָה (מ"א י"ב)
י', קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים דְּאִיָּהּוּ בְּעַמִּידָה, בְּגִין
דְּתַמָּן קָאֲתָא מְלִכָּא.

דְּהָא בְרוּחַ גְּדוּלָה וּבְרַעַשׁ וּבְאֵשׁ,
דְּאִשְׁתַּמְעוּן בְּהוּן גְּדִפֵי חֵיוּוֹן לֹא אֲתָא
מְלִכָּא, אֲלֵא בְּקוֹל דְּמָמָה דְקָה, דְּאִיָּהּוּ בַתֵּר
רוּחַ רַעַשׁ אֵשׁ, וְאִיָּהּוּ רְבִיעִאָה לֹוֹן, וְעֲלִיָּהּוּ
אָמַר יְחֻזְקָאֵל (א ה), וְאֵרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה
בָּאָה מִן הַצָּפוֹן, עֲנָן גְּדוּל, וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת,
הָא אִינוּן תְּלַת, דְּרַכִּיבִין בְּהוּן תְּלַת אֲתוּוֹן
הו"ה, קוֹל דְּמָמָה דְקָה דֵּא י' מִן הו"ה י',
וְאִיָּהּוּ י' מִן אֲדֻנִי, תַּמָּן קָא אֲתָא מְלִכָּא
דְּאִיָּהּוּ יְהו"ה. דְּכָל הו"ה דְּשְׁלִיט ה' עַל ו'
ה' עַל י' נִוְקְבָא אִיָּהּוּ הַהו"ה, פְּגוּן טַפָּה
דְּנוֹקְבָא כְּד שְׁלִיט עַל טַפָּה דְּדַכּוּרָא בַת אִיָּהּוּ.
אֲתָא אֲלִיָּהּוּ וְכָל מְאִרֵי מִתִּיבְתָא, וְאִשְׁתַּחֲוֹ
קָמִיָּה וְאָמְרוּ, סִינֵי סִינֵי מָאן יָכִיל
לְמִימַר מְלִין קָמָךְ, אֲלֵא בְּקוֹל דְּמָמָה דְקָה,
דְּכַפּוּמָךְ קָא אֲתִי מְלִכָּא, קוּם אֲלִיָּהּוּ תִּקַּין
לְבוּשֵׁי מְלִכָּא וּמְטְרוּנִיתָא, דְּאַנְתָּ כְּהֵנָּא, תִּקַּין
לִיָּה לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אַרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן,
וְאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב לְמְטְרוּנִיתָא, דְּאֲתַמַּר
בְּה (תְּהִלִּים מֵה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַת מְלִיךְ פְּנִימָה
מִמְשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

אַרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן פְּלָהּוּ רַחֲמֵי בְּשֵׁמָא
דְּיְהו"ה, וְלִית מָאן דְּמַחִיל בְּהוּן
עֲרִיין אֲלֵא אִיָּהּוּ, אַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב פְּלָהּוּ דִּינָא
מְסַטְרָא דְּאֲדֻנִי, וְלִית מָאן דְּמַחִיל עַל

עבודה זרה אלא איה, דשלטאן שפחה
באתר דגבירתה.

בשמייה פן פרסייה, פן לבושיה, ובאלין
לבושין לא אתלבש עד פען מיומא
דאתחרב בי מקדשא, דהא כתיב (ישעיה נ'
א) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אתמר
בה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחורת, בגין
דאיהי בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין
דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא
זכאה איהו מאן דתקין לה פרסיא בצלותא
דיליה, בפקודין דיליה, בתר דאיהו מתמן
פרסיא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה
מתמן, דאיהו לא שריא באתר פגים, הדא הוא
דכתיב (ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא
יקרב, אוף הכי בנשמתא פגימא לא שריא.

זכאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא
ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא
לגביה, וזכאה פומא דמתחבר בה קודשא
ברוך הוא עם שכינתיה דאיהו תורת יהו"ה,
וזכאה איהו מאן דלביש מלכא ומטרוניתא
בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם
יאהדונה", כשמו פן לבושיה.

ומאן דתקין ליה סוסיא, דאתמר בה (שיר א ט)
לססתי ברכבי פרעה דמיתין רעיתי,
דאיהי מרפכה דיליה, דביומי דשפתות וימים
טובים איהו לבוש לבושי מלכותא, דאינון
עשר ספירות דבריאה, וביומי דחול לביש
עשר פתות דמלאכיא, דמשמשי לון לעשר
ספירן דבריאה.

דעשר ספירות דאצילות מלכא בהון, איהו
וגרמיה חד בהון, איהו וחייו חד בהון,
מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה, דלאו
אינון וחייהון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

אלביש שמים קדרות, ושכינתא אתמר
בה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחורת, בגין
דאיהי בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין
דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא
זכאה איהו מאן דתקין לה פרסיא בצלותא
דיליה, בפקודין דיליה, בתר דאיהו מתמן
פרסיא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה
מתמן, דאיהו לא שריא באתר פגים, הדא הוא
דכתיב (ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא
יקרב, אוף הכי בנשמתא פגימא לא שריא.

זכאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא
ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא
לגביה, וזכאה פומא דמתחבר בה קודשא
ברוך הוא עם שכינתיה דאיהו תורת יהו"ה,
וזכאה איהו מאן דלביש מלכא ומטרוניתא
בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם
יאהדונה", כשמו פן לבושיה.

ומאן דתקין ליה סוסיא, דאתמר בה (שיר א ט)
לססתי ברכבי פרעה דמיתין רעיתי,
דאיהי מרפכה דיליה, דביומי דשפתות וימים
טובים איהו לבוש לבושי מלכותא, דאינון
עשר ספירות דבריאה, וביומי דחול לביש
עשר פתות דמלאכיא, דמשמשי לון לעשר
ספירן דבריאה.

דעשר ספירות דאצילות מלכא בהון, איהו
וגרמיה חד בהון, איהו וחייו חד בהון,
מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה, דלאו
אינון וחייהון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

דעשר ספירות דאצילות מלכא בהון, איהו
וגרמיה חד בהון, איהו וחייו חד בהון,
מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה, דלאו
אינון וחייהון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

וְעָלַת עַל הַכֹּל, הוּא מְאִיר (יורד)
בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁל אֲצִילוֹת,
וּבְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת שֶׁל בְּרִיאָה,
וּמְאִיר בְּעֶשֶׂר כַּתוּבֹת שֶׁל
מְלָאכִים, וּבְעֶשְׂרֵה גִלְגָּלֵי
הַרְקִיעַ, וְלֹא מִשְׁתַּנֵּה בְּכֹל מְקוֹם.
קוּם יְחֻזְקָאֵל הַנִּבְיָא לְגַלוֹת אֵת
הַמְּרָאוֹת הַלְלוּ לִפְנֵי הַשְּׂכִינָה,
שְׁנֹאמֵר בְּהֵם וּדְמוֹת הַחַיּוֹת
מְרִאִיהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ, בְּנִקּוּדֵי
הַתּוֹרָה וְטַעְמֵי הַתּוֹרָה, שְׁעַל
הָאוֹתִיּוֹת נֹאמֵר וּדְמוֹת הַחַיּוֹת,
מְרִאִיהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ אֵלּוּ הֵם
הַנִּקְדוֹת, בְּעֶרְוֹת כְּמִרְאֵה
הַלְּפָדִים אֵלּוּ הַטַּעְמִים, וּבְהֵם
וְהַמְּשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ.
וְהַמְּשַׁכְּלִים - אֵלּוּ הָאוֹתִיּוֹת,
יִזְהָרוּ - אֵלּוּ הַנִּקְדוֹת שְׁמֵאִירוֹת
בְּהֵם, כִּזְהַר - אֵלּוּ הַטַּעְמִים.

וְהַשְּׂכִינָה כְּלוּלָה מִכֻּלָּם, עָלֶיהָ
נֹאמֵר הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
שֶׁהֵן הַחַיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל נִקְדוֹת
הַטַּעְמִים, וְחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת שֶׁל
נִקְדוֹת הָאוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ זֶה: ה' וְהֵם
סְגוּלַת"א לְמַעְלָה, שְׁלֹשׁ חַיּוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת שְׁרָמוֹזוֹת י' י' בְּרִאשֵׁי
תְּבוּת יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה, וְהֵם
יְהו"ה מְלָךְ, יְהו"ה מְלָךְ, יְהו"ה
יְמָלְךְ, פְּנֵי שְׁלֹשֶׁת הַחַיּוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁהֵן חֶסֶד גְּבוּרָה
תַּפְּאֵרֶת. וְלִמְטָה סְגוּלַת שְׁהֵם
הַחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת - פְּנֵי נְצ"ח
יְסוּד וְהו"ד, שְׁרָמוֹזִים
בִּיבְרָכָךְ יְהו"ה, יֵא"ר יְהו"ה,
יֵשׁ"א יְהו"ה. הַנִּקְדָּה שֶׁל
הָאֲמֻצָּע - חִיָּה שְׁשֻׁמָּה אָדָם, כְּמוֹ
זֶה: ה', הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין
הַחַיּוֹת, שְׁהֵם שְׁלֹשׁ לְמַעְלָה
וּשְׁלֹשׁ לְמַטָּה, כְּמוֹ זֶה: ה'.

הִיא רְבִיעִית לְכֹל הַשְּׁלֹשׁ
וּשְׁבִיעִית לְשֵׁשׁ. וְהַסּוּד שֶׁל שְׁלֹשׁ
הַחַיּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת, עָלֵיהֶם הוּא
רוּמֵז וְיֵהִי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה, וְעַל
הַנִּקְדָּה שְׁבִאֲמֻצָּע רוּמֵז בְּרְבִיעִי,

וְעָלַת עַל כָּלֹּא הוּא נְהִיר (נ"א נחית) בְּעֶשֶׂר
סְפִירוֹת דְּאֲצִילוֹת, וּבְעֶשֶׂר סְפִירוֹת
דְּבְרִיאָה, וְנְהִיר בְּעֶשֶׂר כַּתוּבֹת דְּמְלָאכֵיָא,
וּבְעֶשֶׂר גִּלְגָּלֵי דְרְקִיעָא, וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכֹל
אַתֵּר. (ד' ט' ע"א) קוּם יְחֻזְקָאֵל נְבִיאָה, לְגַלְאָה
אֵלֶיךָ מְרָאוֹת קַמֵּי שְׂכִינְתָא, דְּאִתְּמַר בְּהוּן
(יְחֻזְקָאֵל א' י') וּדְמוֹת הַחַיּוֹת מְרִאִיהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ,
בְּנִקּוּדֵי אוֹרִייתָא וְטַעְמֵי דְאוֹרִייתָא, דְעַלִּייהוּ
דְאַתּוּן אִתְּמַר (ש"ס) וּדְמוֹת הַחַיּוֹת, מְרִאִיהֶם
כְּגַחְלֵי אֵשׁ אֵלֶיךָ אֵינּוֹן נִקּוּדִין, בּוֹעֲרוֹת
כְּמִרְאֵה הַלְּפָדִים אֵלֶיךָ טַעְמֵי, וּבְהוּן (דְנִיאל י"ב
א) וְהַמְּשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ,
וְהַמְּשַׁכְּלִים אֵלֶיךָ אִתּוּן, יִזְהָרוּ אֵלֶיךָ נִקּוּדִין
דְנִהָרִין בְּהוּן, כִּזְהַר אֵלֶיךָ טַעְמֵי.

וּשְׂכִינְתָא כְּלוּלָה מִכָּלֵהוּ, עָלֶיהָ אִתְּמַר (יְחֻזְקָאֵל
א' א) הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
דְּאֵינּוֹן חַיּוֹן עֲלֵאִין דְנִקּוּדֵי דְטַעְמֵי, וְחַיּוֹן
תַּתְּאִין דְנִקּוּדֵי דְאַתּוּן, כְּגוּוֹנָא דָא ה', וְאֵנּוֹן
סְגוּלַת"א לְעֵילָה תַּלְתַּת חַיּוֹן עֵילָאִין, דְרְמִיזִין
י' י' בְּרִאשֵׁי תִיבוֹת יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה,
וְאֵינּוֹן יְהו"ה מְלָךְ יְהו"ה מְלָךְ יְהו"ה יְמָלְךְ,
אַנְפֵי תַּלְתַּת חַיּוֹן עֵילָאִין, דְּאֵינּוֹן חֶסֶד
גְּבוּרָה תַּפְּאֵרֶת, וְלִתְתָא סְגוּלַת דְּאֵינּוֹן
חַיּוֹן תַּתְּאִין, אַנְפֵי נְצ"ח יְסוּד וְהו"ד,
דְרְמִיזִין בִּיבְרָכָךְ יְהו"ה יֵא"ר יְהו"ה יֵשׁ"א
יְהו"ה, נִקּוּדָה דְאַמְצָעִיתָא חִיָּה שְׁשֻׁמָּה אָדָם
כְּגוּוֹנָא דָא ה', הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת,
דְּאֵינּוֹן תַּלְתַּת לְעֵילָה, וְתַלְתַּת לְתַתָּא, כְּגוּוֹנָא דָא
ה'.

אִיהוּ רְבִיעִיָּה לְכֹל תַּלְתַּת, וּשְׁבִיעִיָּה לְשִׁית.
וְרִזָּא דְתַלְתַּת חַיּוֹן תַּתְּאִין, עַלִּייהוּ אִיהוּ
קָא רְמִיז וְיֵהִי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה (יְחֻזְקָאֵל א' א), וְעַל
נִקּוּדָה דְאַמְצָעִיתָא קָא רְמִיז בְּרְבִיעִי, דְאִיהוּ

שהוא ארבע פני אדם, חכמה עליונה - כ"ח מ"ה, שנאמר בו דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, והכל בסוד הנקודות של אות ה'.

בחמשה לחדש, דא את ה', דאיהי אלהי"ם, פנו"י לשם יהו"ה, והיא הפסא, שפך עולה הפס"א כחשבון אלהי"ם.

והיא פתר עליון חמישית לארבע החיות העליונות, וחמישית לארבע התחתונות, והיא פסא לרבון הכל, אדון על הכל, שהוא טמיר וגניז.

ואם תאמר שסוד זה ראה יחזקאל - לא היה אלא דמות החיות האלה, ולא שראה חיות, אלא כמו מלך ששלח שטר בחותמו, ודיוקן המלך רשום על שערה מחותמו, שבספירות האצילות הוא דיוקן המלך ממש, ובספירות הבריאה - חותם המלך, ובספירות היצירה ובמלאכים שהם חיות - הציור של החותם בשערה. ולכן נאמר במראות יחזקאל, דמות כמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למי שכל ימיו לא ראה מלך והיה בן כפר, ושאל בשבילו, ורושמים לו על טבלה או על נייר את דיוקנו.

ויש נקדה שכל העולם תלוי תחתיה, כמו השמש אל התחתונים נראית לבני אדם תחת הרקיע כנקדת קמ"ץ, והיא כמה פעמים גדולה מכל הארץ, כל שכן נקודת התורה לגבי גבהם, ונראות לנו הנקודות. (עד כאן).

ואני בתוך הגולה על נהר כפר - זה נהר דינור ששופע ויוצא מלפניו, אלף אלפים ישמשו אותו, ורבוא רבבות של מלאכים עומדים לפניו, הדין

ארבע אנפי אדם, חכמה עלאה כ"ח מ"ה, דאתמר ביה (שם כו) דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, וכלא ברזא דנקודי דאת ה'.

בחמשה לחדש, דא את ה', דאיהי אלהי"ם, פנו"י לשם יהו"ה, ואיהי פרסיא, דהכי סליק הפס"א כחושבון אלהי"ם.

ואיהו פתר עליון, חמישאה לארבע חיוון עלאין, וחמישאה לארבע תתאין, ואיהי פרסיא למארי פלא, אדון על פלא, דאיהו טמיר וגניז.

ואי תימא דרזא דא חזא יחזקאל, לא הוה אלא דמות דאלין חיוון, ולא דחזא חיוון, אלא כמלפא דשלח שטר בחותמיה, ודיוקנא דמלפא רשימא על שערה מחותמיה. דבספירן דאצילות איהו דיוקנא דמלפא ממש, ובספירן דבריאה חותמא דמלפא, ובספירן דיצירה ובמלאכין דאינון חיוון ציורא דחותמא בשערה, ובגין דא אתמר במראות יחזקאל (שם) דמות כמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למאן דכל יומוי לא חזא מלפא, והוה בן כפר, ושאל בגיניה, ורשימין ליה על טבלא או על נייר דיוקניה.

ואית נקודה דכל עלמא תליא תחותה, כגון שמשא לגבי תתאין, אתחזיא לבני נשא תחות רקיעא כנקודת קמ"ץ, ואיהו כמה זמנין רב מכל ארעא, כל שפן נקודין דאורייתא, לגבי גובה דלהון, ואתחזיין לן נקודין. (עד כאן).

ואני בתוך הגולה על נהר כפר (יחזקאל א א), דא נהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי, אלף אלפים ישמשוניה, ורבוא רבון דמלאכיא

יושב, והספרים נפתחו, שהם שלשת הספרים שנפתחים בראש השנה, ובו טובלות הנשמות בנהר דינור הזה מזהמתן שמוזמים בעולם השפל, וזה מטטרו"ן בדמות של צדיק יסוד עולם, שהוא נהר דינור. מצד הגבורה - נהר פלגיו, מצד החסד - פלגי מים. וזהו על נהר כבר. מה זה כבר? זה מטטרו"ן, רכ"ב לעמוד האמצעי. וירפב על פרוב ויעף, והוא רכב אש וסוסי אש, כולל ששים רבוא מרפבות, ומצד של צדיק חי העולמים הוא כולל שמונה עשר רבוא מרפבות, וזהו רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן, ובעלי המשנה פרשוה שני אלפים, שאינם משני רבוא, שהם כל רבוא עשרת אלפים, רבתיים - עשרים אלף. שנים שאינן, נשארו שמונה עשר שיורדים עם מטטרו"ן לקבל שמונה עשרה ברכות של תפלות ישראל להעלותם לפני הקדוש-ברוך-הוא, חי העולמים, צדיק יסוד עולם, וברכות לראש צדיק.

ואני בתוך הגולה - זו שכינה. נפתחו השמים - חמשה רקיעים של היום השני. ה' של השמים, שבה רשומים החיות, שמקורם יו"ד ה"י וא"ו ה"י (י"ד ה"א וא"ו ה"א) - יהו"ה, ואראה מראות אלהים - חמשה אור של יום הראשון כנגד ה' ראשונה, כלולה מחמשה אור שהוא אאאא פתוחי חותם קדש ליהו"ה.

וכך אחד מראה אהי"ה, ונקודות אלו עולות אלהים, שבהם שבע נקודות - שלש למעלה, שלש למטה, חל"ם באמצע. ורקיע שמיני אחד להם, שנאמר

קדמוהי יקומו, דינא יתיב, וספרין פתיחו (דניאל ז'). דינון תלת ספרין דנפתחין בראש השנה, וביה טבלין נשמתינ בהאי נהר דינור, מזהמתן דמוזהמין בעלמא שפלה, ודא מטטרו"ן, בדיוקנא דצדיק יסוד עלמא, דאיהו נהר דינור מסטרא דגבורה, נהר פלגיו מסטרא דחסד, פלגי מים, והאי איהו על נהר כבר, מאי כבר, דא מטטרו"ן, רכ"ב לעמודא דאמצעיתא, וירפב על פרוב ויעף (תהלים יח). ואיהו רכב אש וסוסי אש (מ"ב כ"א), כליל שתין רבוא מרפבות, ומסטרא דצדיק חי עלמין הוא כליל י"ח רבוא מרפבות, והיינו רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן (תהלים סח). ואוקמוה מארי מתניתין תרי אלפי שאינן מתרין רבוא, דאנון כל רבוא עשרת אלפים, רבתיים עשרים אלפים, תרי שאינן, אשתארו תמני (דף ד ע"ב) סרי אלפי, דנחתין עם מטטרו"ן לקבלא י"ח ברכאן דצלותין דישראל, לסלקא לון קמי קודשא בריך הוא, ח"י עלמין, צדיק יסוד עולם, וברכות לראש צדיק.

ואני בתוך הגולה דא שכנינא, נפתחו השמים, ה' רקיעי דיומא תנינא, ה' דהשמים, דבה רשימין חיוון, דמקוריהון יו"ד ה"י וא"ו ה"י (נ"א יוד ה"א וא"ו ה"א), יהו"ה, ואראה מראות אלהים (יחזקאל א). חמש אור דיומא קדמאה, לקבל ה' קדמאה, פלילא מחמש אור, דאיהו אאאא פתוחי חותם קדש ליהו"ה (שמות כח לו).

וכך חד אחזי אהי"ה, ונקודין אלין סלקין אלהים, דבהון שבע נקודין, תלת לעילא תלת לתתא חלם באמצעיתא, וחד רקיעא תמינאה לון, דאתמר ביה (בראשית א

ו ויתן אתם אלהים ברקיע השמים. ושבע נצוצי דנקודי אאאא לקבל שבע ככבי לכת, תלת מפאן ותלת מפאן חמ"ה באמצעיתה, רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית, ואיהי בצורת חל"ם, באלין חמש (ויקרא ב ב) וקמץ הפהן משם מלא קמצו, קמ"ץ איהו י' פד אתפתח בה' נקודין איהו ה', חמש אצבעאן, דבהון אתפתח קמץ דאיהו י', לחמשין תרעין דחירו.

ואתון י"ה פחשבן חל"ם דאיהו אמצעי, וחר"ק פחשבן ו"ה, ו' דרועא ה' פתח, קמ"ץ י"ד פרקין דאצבעון, והאי איהו (שמות יד טז) ויאמר פי י"ד על פס י"ה, ואינון רמיזין יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעאן די'ד שמאלא י"ד פרקין, רמיזין כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ואינון כ"ח, דאתמר עלייהו (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, והכי סליק אי"ה או"ה כ"ח, דרמיזין (ירמיה יז יב) בפסא כבוד מרום מראשון.

מיד דאסתלקו, וילכו בלא כח לפני רודף (איכה א ו), ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, פל האומר אמן יהא שמיה רבא בכל כחו, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, דאינון שבעין שנין, פתר אלף ומאתן שנין, דאתחרב פי מקדשא, ואית דחשיב לון משבטל התמיד, בגין דבדרגא דיעקב תליא קץ דפורקנא, דדרגיה אמת, הדא הוא דכתיב (מכה ז ט) תתן אמ"ת ליעקב, דאיהו סימן אלף מאתים תשעים, ואית דאוסיה ביה ב', קרוב יהו"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת, לדעת בארץ דרפד. אף פד ארץ - אלף ר"ץ, מאתים ותשעים, לקים

דברך (שם טז ג), אוף הכי ארץ, אלף ר"ץ, מאתים ותשעים, לקיימא בהון

בו ויתן אותם אלהים ברקיע השמים. ושבעה ניצוצות של נקודות אאאא כנגד שבעה כוכבי לכת - שלשה מפאן ושלשה מפאן, חמ"ה באמצעיתו, רביעי לכל השלשה, ושביעי לששה, והיא בצורת חל"ם באלו החמש, וקמץ משם מלא קמצו - קמ"ץ הוא י', כשנפתח בחמש נקודות הוא ה', חמש אצבעות שבהן נפתח קמץ, שהוא י', לחמשים שערי החרות.

ואותיות י"ה פחשבון חול"ם, שהוא אמצעי, וחר"ק פחשבון ו"ה, ו' זרוע, ה' כתף, קמ"ץ י"ד פרקי האצבעות, וזהו ויאמר פי י"ד על פס י"ה, והם רמוזים יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעות של יד שמאל י"ד פרקים, רמוזים כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, והם כ"ח, שנאמר עליהם ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, וכך עולה אי"ה או"ה כ"ח, שרמוזים

בכסא כבוד מרום מראשון. מיד שהסתלקו, וילכו בלא כח לפני רודף, ולכן פרשוה בעלי המשנה, פל האומר אמן יהא שמיה רבא בכל כחו, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, שהם שבעים שנים אחר אלף ומאתים שנים שנחרב בית המקדש, ויש מי שמחשב אותם משבטל התמיד, משום שבדרגת יעקב תלוי קץ הגאולה, שדרגתו אמת. זהו שכתוב תתן אמ"ת ליעקב, שהוא סימן אלף מאתים תשעים. ויש מי שהוסיף בו ב', קרוב יהו"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת, לדעת בארץ דרפד. אף פד ארץ - אלף ר"ץ, מאתים ותשעים, לקים

בְּהֵם אֲמַתְּ מֵאַרְיָן תִּצְמַח,
כְּשִׁיחֵיו בַּחוּץ כְּחֻשְׁבוֹן אֲרָץ,
אֲכַל גִּזְרֵי דִינָם שִׁבְעִים שָׁנָה.

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁכְּלִים - הֵם
הַנְּקֻדוֹת, זְהָרוּ - שְׁמַאֲרִים
בְּאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם נְקֻדוֹת עֲגֻלוֹת,
אוֹתִיּוֹת מְרֻבְּעוֹת, שְׁבִאוֹתִיּוֹת
נִבְרָאוּ אַרְבַּע חִיּוֹת הַפֶּסֶא,
שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם בְּעִנְיָנוּ שֶׁל
יְחֻזְקָאֵל, דְּמוֹת הַחִיּוֹת מֵרֵאֵיהֶם
כְּגֻחְלֵי אֵשׁ, אֵלּוּ הֵם נְקֻדוֹת
הַתּוֹרָה, שֶׁהֵן תִּשְׁעַ, שֶׁבָּהֶן נִבְרָאוּ
תִּשְׁעָה גִלְגָּלֵי הַפֶּסֶא. הַפֶּסֶא הוּא
עֲשִׂירֵי לְתִשְׁעָה גִלְגָּלִים
שְׁמַאֲרִים בְּהֵם עֶשֶׂר הָאוֹתִיּוֹת,
שֶׁהֵן יו"ד ה"א וּו"ו ה"א, וּבְהֵם
נִבְרָאוּ, וְאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן
יְהו"ה, מֵאִירוֹת בְּאַרְבַּע הַחִיּוֹת,
וּבְהֵן נִבְרָאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה הוּא הַעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי, אֲמַת, וּשְׁכִינְתוֹ תוֹרַת
אֲמַת, בְּהָ נִבְרָא הַפֶּסֶא שֶׁהוּא
אֱלֹהִים, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
אֱלֹהִים. בַּתּוֹרָה, שֶׁהִיא רֵאשִׁית,
בְּרֵא הַפֶּסֶא שֶׁהוּא אֱלֹהִים, שֶׁכָּף
עוֹלָה הַפֶּסֶא לְחֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים.
וַיֵּשׁ תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה וְתוֹרָה שֶׁל
אֲצִילוֹת. תּוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה - ה'
קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ, וְתוֹרָה שֶׁל
אֲצִילוֹת - תּוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה.
וּבְהָ תְּמִים תְּהִיָּה עִם יְהו"ה
אֱלֹהֵיךָ, וּמִן הַצַּד שֶׁלֹּה נֶאֱמַר עַל
יִשְׂרָאֵל בְּנִים אַתֶּם לֵה'. וּמִנֵּין לָנוּ
שֶׁתּוֹרָה שֶׁל אֲצִילוֹת הִיא תּוֹרַת
ה' שֶׁתּוֹרָה בְּשֵׁמוֹ? אֵלֶּא כִּף
פְּרֻשׁוֹהָ, זֶה שְׁמִי לְעֵלָם. שְׁמִי עִם
י"ה - שִׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה -
רמ"ח, תּוֹרָה בְּחֻשְׁבוֹן אוֹתִיּוֹתֶיהָ
- תרי"א, וְעִם אֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ
הִיא תרי"ג, וְהֵינּוּ ב' שְׁנַתּוֹסְפָה
בַּתּוֹרָה. זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם - זֶה
יו"ד ה"א וּו"ו ה"א, וּמִשׁוֹם זֶה
כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחֻלוּ, וּפְרֻשׁוֹהוּ
רַבְנֵי הַמִּשְׁנָה אֵין כְּבוֹד אֵלֶּא

אֲמַתְּ מֵאַרְיָן תִּצְמַח (שם פד יב), כִּד יְהוֹן לְכַר
כְּחוֹשְׁבֵן אֲרָץ, אֲבָל גִּזְרֵי דִינָם שִׁבְעִים שָׁנִים.
דָּבָר אַחֵר, וְהַמְשַׁכְּלִים אֵינּוֹן נְקֻדֵי, יִזְהָרוּ
דְּנִהְרִין בְּאַתּוּוֹן, דְּאַנּוֹן נְקֻדֵין עֲגוּלִין,
אַתּוּוֹן מְרֻבְּעִין, דְּבִאַתּוּוֹן אֲתַבְּרִאוּ אַרְבַּע
חִיּוּוֹן דְּכַרְסִיא, דְּאַתְמַר עֲלֵיהוּ בְּעִנְיָנָא
דִּיחֻזְקָאֵל (א י), וּדְמוֹת הַחִיּוֹת מֵרֵאֵיהֶם כְּגֻחְלֵי
אֵשׁ, אֵלִין אֵינּוֹן נְקֻדֵי דְּאוֹרִייתָא, דְּאֵינּוֹן
תִּשְׁעָה, דְּבַהוּן אֲתַבְּרִאוּ תִּשְׁעָה גִלְגָּלֵי
דְּכַרְסִיא, פְּרֻסִיא אֵיהִי עֲשִׂירָא לְתִשְׁעָה
גִלְגָּלִים, דְּנִהְרִין בַּהוּן עֶשֶׂר אַתּוּוֹן דְּאַנּוֹן יו"ד
ה"א וּו"ו ה"א, וּבַהוּן אֲתַבְּרִאוּ, וְאַרְבַּע
אַתּוּוֹן דְּאֵינּוֹן יְהו"ה, נִהְרִין בְּאַרְבַּע חִיּוּוֹן,
וּבַהוּן אֲתַבְּרִאוּ.

וְשֵׁם יְהו"ה אֵיהִי עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, אֲמַת,
וּשְׁכִינְתֶיהָ תּוֹרַת אֲמַת, בְּהָ אֲתַבְּרִיאַת
פְּרֻסִיא דְּאֵיהִי אֱלֹהִים, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
אֱלֹהִים, בְּאוֹרִייתָא דְּאֵיהִי רֵאשִׁית בְּרֵא
פְּרֻסִיא דְּאֵיהִי אֱלֹהִים, דְּהַכִּי סָלִיק הַפֶּסֶא
לְחוֹשְׁבֵן אֱלֹהִים.

וְאִיתְּ אֲוִרִייתָא דְּבְרִיאָה, וְאוֹרִייתָא דְּאֲצִילוֹת,
אוֹרִייתָא דְּבְרִיאָה, יְהו"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית
דְּרַכּוֹ (משלי ח כב), וְאוֹרִייתָא דְּאֲצִילוֹת תּוֹרַת
יְהו"ה תְּמִימָה (תהלים יט ח), וּבְהָ תְּמִים תְּהִיָּה עִם
יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ (דברים יח יג), וּמִסְטָרָא דִּילָהּ
אַתְמַר עַל יִשְׂרָאֵל, (שם יד יג) בְּנִים אַתֶּם לִיהו"ה,
וּמִנָּא לָן דְּאוֹרִייתָא דְּאֲצִילוֹת אֵיהִי תּוֹרַת
יְהו"ה דְּתִלְיָא בְּשִׁמְיָהּ, אֵלֶּא הַכִּי אוֹקְמוּהָ זֶה
שְׁמִי לְעֵלָם (שמות ג טו), שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה,
זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח, תּוֹר"ה בְּחֻשְׁבוֹן אַתּוּוֹי
תרי"א, וְעִם אֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה (דף ה ע"א) לָךְ
אֵיהִי תרי"ג, וְהֵינּוּ ב' דְּאַתּוֹסְפַת בַּתּוֹרָה, זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם דָּא יו"ד ה"א וּו"ו ה"א, וּבְגִין

תורה. ויש כבוד נכרא, ויש כבוד נאצל. מצד של תורה של בריאה, נאמר בישראל כי לי בני ישראל עבדים, ומצד של אצילות - בנים אתם ליהו"ה וגומר.

ומעל לכל - עלת על הכל שאין אלוה עליו ולא תחתיו ולא לארבעת צדדי העולם, והוא ממלא כל העולמות והוא מקיף, ומקבל בה יסורים ומחלות ומכאובים ביראת רבונו, אהבה בסופה, כמו שבארנו בעלי המשנה על בעלי הקשיות והמחלוקות הללו - את והב בסופה, ופרשוה אהבה בסופה. שמה שהיתה להם השכינה סוף כל הדרגות, קשיה ודין מצד הגבורה, חזרה להיות להם אהבה מצד הימין, אהבת חסד, ולכן כל המקיים את התורה מעני, סופו לקיימה מעשר, וזה הוא אהבה בסופה. וכל מי שאינו מקיימה מעשר, לא יקיימה מעני.

דרגה חמישית ביראת ה', פרשוה בעלי המשנה, כל הקודם יראתו לחכמתו, חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו, אין חכמתו מתקימת. שכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה? למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יפנס?

ובדרך סוד, אדנ"י שם י' יראת ה', ואלו ארבע האותיות הן מפתחות החיצוניים שלה, י' מן יהו"ה, היא חכמה, וארבעת אותיות השם הזה הן מפתחות הפנימיים, ולכן הקדימו בתפלה אדנ"י שפתי תפתח, ואחר כך חותמים אותה בשם יהו"ה: ברוך אתה יהו"ה מגן אבריהם.

דא כבוד חכמים ינחלו (משלי ג לה), ואוקמוהו רבנן דמתניתין אין כבוד אלא תורה, ואית כבוד נכרא, ואית כבוד נאצל, מסטרא דאורייתא דבריא, אתמר בישראל (ויקרא כה נה) כי לי בני ישראל עבדים, ומסטרא דאצילות, בנים אתם ליהו"ה וגומר (דברים יד א).

ולעירא על פלא עלת על פלא דלית אל"ה עליה, ולא תחותיה, ולא לארבע סטרי עלמא, ואיהו ממלא כל עלמין, ואיהי אסחר ומקבל בה יסורין ומרעין ומכאובין בדחילו דמאריה, אהבה בסופה, פגוונא דאוקמוה מארי מתניתין, על אלין מארי קושטין ומחלוקות, את והב בסופה (במדבר כא יד).

ואוקמוה אהבה בסופה, דמה דהות לון שכינתא סוף דכל דרגין, קושיא ודין מסטרא דגבורה, אתחזרת לון אהבה מסטרא דימינא, אהבת חסד, ובגין דא כל המקיים את התורה מעוני, סופו לקיימה מעושר, והאי איהו אהבה בסופה, וכל מאן דלא מקיים לה מעושר, לא יקיימה מעוני.

דרגא חמישאה ביראת יי' אוקמוהו מארי מתניתין, כל הקודם יראתו לחכמתו חכמתו מתקימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו אין חכמתו מתקימת, דכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה, למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים, ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יפנס.

ובארח רזא, אדנ"י תפן י' יראת יי', ואלין ארבע אתון אינון מפתחות החיצוניים דילה, י' מן יהו"ה איהי חכמה, וארבע אתון דהאי שמא אינון מפתחות הפנימיים, ובגין דא אקדימו בצלותא אדנ"י שפתי תפתח, ולבחר חתמין לה בשם יהו"ה,

וְאִם כִּן הַקְּדִים שְׁבִ"א, שְׁהִיא
יִרְאֶה, בְּשֵׁם יְהו"ה, לְאַהֲבָה
שְׁהִיא קִמ"ץ רַחֲמִים, שְׁבִ"א
מִצַּד הַגְּבוּרָה, כִּי בָּאשׁ ה' נִשְׁפָּט.
קִמ"ץ מִיָּמִין, וְקִמְץ הִפְהֵן מִשָּׁם,
מִשׁוּם שְׁמַעְלִין בְּקִדְשׁ וְלֹא
מִוִּרְדִּין, וּמִשׁוּם זֶה הַקְּדִימוֹ
שְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, שְׁהֵם יִרְאֶה,
לְרַמ"ח מִצְוֹת, שְׁהֵם אֶהְבֶּה. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְכו'. שְׁמִי
עִם י"ה - שְׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה -
רַמ"ח.

דְּרַגָּה שְׁשִׁית בִּירְאֵת ה' - וְהִיא
אֲמוּנַת עֲתִיד וְכו'. אֲמוּנַת - סֹדֵר
זִרְעִים, עֲתִיד - סֹדֵר מוֹעֵד, חֶסֶן
- סֹדֵר נְשִׁים, יְשׁוּעַת - סֹדֵר
נְזִיקִין, חֲכָמָה - סֹדֵר קְדָשִׁים,
וְדַעַת - סֹדֵר טְהוּרוֹת. אִם יֵשׁ
יִרְאֵת ה' - פֶּן, וְאִם לֹא - לֹא.
וְסִימָן: זִמ"ן נִק"ט.

וְאֵלֶּי שֵׁשֶׁת סֹדְרֵי הַמִּשְׁנָה בְּדִרְךָ
סוֹד, הֵם מַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
שְׁכוּלָל שֵׁשֶׁה סֹדְרֵי מִשְׁנָה, וּמִי
שְׁרוּצָה לְקַחְתּוֹ לֹלָא שְׁכִינְתּוֹ,
שְׁהִיא יִרְאֵת ה', עֲלֵיו נֹאמַר וְנִרְגַן
מִפְּרִיד אֲלוֹף, כְּאֵלֶּי עֲשֶׂה קִצּוּץ
וּפְרוּד בֵּין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְשְׁכִינְתּוֹ, וּכְדִי שְׁלֹא יַעֲשׂוּ פְרוּד,
אִף עַל גַּב שְׁלֹמֵד אָדָם שֵׁשֶׁה
סֹדְרֵי מִשְׁנָה וְלֹא הַקְּדִים לוֹ יִרְאֵת
ה', שְׁהִיא שְׁכִינְתּוֹ, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לֹא שׁוֹרֶה עֲלָיו. וְלִכֵּן
אִם יֵשׁ יִרְאֵת ה' - פֶּן, וְאִם לֹא -
לֹא, כְּאֵלֶּי לֹא הִיא כְּלוּם בִּידוֹ.
אֲמוּנָה, הִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה מִצַּד
הַחֶסֶד, שְׁבִיה קְרִיאַת שְׁמַע שְׁהִיא
אֲמוּנָה, וְהִיא עֲתִיד מִצַּד
הַגְּבוּרָה, שְׁבוּ נֹאמַר וְאֵל יָבֵא
בְּכָל עַת אֶל הַקְּדֵשׁ וְגוֹמַר. חֶסֶן
הוּא מִצַּד שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי.
יְשׁוּעַת נִקְרְאֵת מִצַּד שֶׁל נִצַּח,
וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא

בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה מְגִן אַבְרָהָם, וְאִוֹף הַכִּי
אֲקָדִים שְׁבִ"א דְּאִיהִי יִרְאֶה בְּשֵׁם יְהו"ה,
לְאַהֲבָה דְּאִיהִי קִמ"ץ רַחֲמִי, שְׁבִ"א מִסְטָרָא
דְּגְבוּרָה, כִּי בָּאשׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט (יִשְׁעִיהוּ 10
12), קִמ"ץ מִימִינָא, וְקִמְץ הִפְהֵן מִשָּׁם (וִיקְרָא ה'
12). בְּגִין דְּמַעְלִין בְּקִדְשׁ וְלֹא מִוִּרְדִּין, וּבְגִין
דָּא אֲקָדִימוֹ שְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה דְּאִינוּן דְּחִילוֹ,
לְרַמ"ח פְּקוּדֵין דְּאִינוּן רַחֲמִי, הַדָּא הוּא
דְּכֵתִיב (שְׁמוֹת ג' 17) זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְכו', שְׁמִי עִם
י"ה שְׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח.

דְּרַגָּא שְׁתִּיתָאָה בִּירְאֵת י"י, וְהִיא אֲמוּנַת
עֲתִיד וְכו' (יִשְׁעִיהוּ לג' 1), אֲמוּנַת סֹדֵר
זִרְעִים, עֲתִיד סֹדֵר מוֹעֵד, חֶסֶן סֹדֵר נְשִׁים,
יְשׁוּעַת סֹדֵר נְזִיקִין, חֲכָמָה סֹדֵר קְדָשִׁים,
וְדַעַת סֹדֵר טְהוּרוֹת, אִי אִיכָא יִרְאֵת י"י אִין,
וְאִי לָא לָא, וְסִימָן זִמ"ן נִק"ט.

וְאֵלֶּי שֵׁשֶׁת סֹדְרֵי מִשְׁנָה בְּאֶרַח רִזָּא, אִינוּן
מִעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּכָלִּיל שִׁית
סֹדְרֵי מִתְנִיתִין, וּמֵאֵן דְּבַעֲי לְנִטְלָא לִיהַ בְּלֹא
שְׁכִינְתִּיהַ דְּאִיהִי יִרְאֵת י"י, עֲלִיהַ אֲתַמַּר (מִשְׁלִי
12 כח) וְנִרְגַן מִפְּרִיד אֲלוֹף. כְּאֵלֶּי עַבִּיד קִצּוּץ
וּפְרוּד בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהַ, וּבְגִין
דְּלֹא יַעֲבִדוּן פְּרוּדָא, אִף עַל גַּב דְּאוּלִּיף אָדָם
שִׁית סֹדְרֵי מִשְׁנָה, וְלֹא אֲקָדִים לִיהַ יִרְאֵת י"י,
דְּאִיהִי שְׁכִינְתִּיהַ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא שְׂרִיא
לְגַבִּיהַ, וּבְגִין דָּא אִי אִיכָא יִרְאֵת י"י אִין, וְאִי
לֹא לָא, כְּאֵלֶּי לֹא הוּא פְּלוּם בִּידִיהַ.

אֲמוּנָה אִיהִי אִימָא עֲלָאָה מִסְטָרָא דְּחֶסֶד,
דְּבִיה קְרִיאַת שְׁמַע דְּאִיהִי אֲמוּנָה,
וְאִיהִי עֲתִיד מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה, דְּבִיה
אֲתַמַּר (וִיקְרָא 12 ב') וְאֵל יָבֵא בְּכָל עַת אֶל הַקְּדֵשׁ
וְגוֹמַר, חֶסֶן אִיהוּ מִסְטָרָא דְּעֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, יְשׁוּעַת אֲתַקְרִיית מִסְטָרָא דְּנִצַּח, וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר

ינחם. חֲכָמָה היא סֵדֶר קִדְשִׁים,
שְׁהוּא הוּד, וְדַעַת הוּא יִסוּד,
שְׁהוּא סֵדֶר טְהוּרוֹת.

וַיֵּשׁ שִׁיאֵמֵר בְּהַפּוּךְ - מִצַּד
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא אֲמוּנָה,
וּמִצַּד שֶׁל צְדִיק שָׁבוּ כְּלוּלִים שְׁנֵי
שְׁמוֹת אֲמ"ן, שֶׁהֵם יֵאֵהוּדוּנָה"י,
וּבְצִדִיק עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי לְמִינוּ
אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ, וְלִכְן
נִקְרָא סֵדֶר זָרְעִים.

עֲתִיד, הוּא מִצַּד שֶׁל הוּד שְׁהוּא
סֵדֶר מוֹעֵד, שָׁבוּ אוֹכְלִים כֹּל
אַרְבַּע, וְתוֹלִים כֹּל חֲמֵשׁ,
וְשׁוֹרְפִים בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ. חֶסֶן, הוּא
מִצַּד שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שָׁבוּ
סֵדֶר נְשִׁים, יְשׁוּעַת הוּא סֵדֶר
נְזִיקִין מִצַּד הַגְּבוּרָה, שְׁמֵשׁ כֹּל
הַדִּינִים יוֹצֵאִים לְמִי שֶׁעוֹשֶׂה גִזְק
לְחֻבְרוֹ. חֲכָמָה נִקְרָאת מִצַּד
הַחֶסֶד, שְׁבָה הַרוּצָה לְהַחֲפִים
יָדַיִם, וְהוּא סֵדֶר קִדְשִׁים, וְעִמּוֹ
נִצַּח. זֶהוּ שְׁכַתּוּב נְעֻמּוֹת בִּימִינְךָ
נִצַּח. דַּעַת שְׁהוּא סֵדֶר טְהוּרוֹת.
וְהוּא שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְּסוּד
שֶׁל לֵהֵט הַחֶרֶב הַמְתַּהַפֶּכֶת,
מִרְחֻמִּים לְדִין וּמִדִּין לְרַחֲמִים.

דְּרָגָה שְׁבִיעִית בִּירְאָת ה' - שְׁאִין
לוֹ חֶסֶר. זֶהוּ שְׁכַתּוּב יֵרְאוּ אֶת ה'
קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאֵיו.
לֹא יִהְיֶה מְאוֹתָם שְׁנֵאֵמֵר בָּהֶם
וְחוּשֶׁף מִיִּשְׂר אֶף לְמַחְסוֹר, וְלֹא
יִהְיֶה לוֹ חֶסֶר בְּתוֹרָה אִם הוּא
בְּעַל תּוֹרָה, שְׁבָלִי תוֹרָה אֵין
יִרְאָה, כְּמוֹ שְׁנֵאֵמֵר אֵין בּוֹר יֵרָא
חֲטָא, כְּמוֹ שְׁאִין תּוֹרָה בְּלִי
יִרְאָה, אֶף כִּף אֵין יִרְאָה בְּלִי
תּוֹרָה, לֹא יִהְיֶה חֶסְרוֹן בְּנִשְׁמָתוֹ,
וְלֹא יִהְיֶה חֶסְרוֹן בְּמַעֲשָׂיו
הַטּוֹבִים, שְׁאִין חֶסֶר וְעֲנִיּוֹת
כְּחֶסֶר שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת טוֹבוֹת,
כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהוּ בְּעַלֵי הַמִּשְׁנָה,
אֵין עֲנִי אֲלֵא מִתּוֹרָה וּמִן

וְלֹא יִנְחָם (שְׁמוּאֵל א טו כט), חֲכָמָה אִיהִי סֵדֶר
קִדְשִׁים דְּאִיהוּ הוּד, וְדַעַת אִיהוּ יִסוּד דְּאִיהוּ
סֵדֶר טְהוּרוֹת.

וְאִית דִּימָא בְּהַפּוּכָא, מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא
תַּתְּאָה אִיהִי אֲמוּנָה, וּמִסְטָרָא דְצְדִיק
דְּבִיהַ פְּלִילָן תְּרִין שְׁמָהֵן אֲמ"ן, דְּאֲנוּן
יֵאֵהוּדוּנָה"י, וּבְצִדִיק עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי (דף ה
ע"ב) לְמִינוּ אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ (בראשית א
א). וּבְגִין דָּא אַתְקָרִי סֵדֶר זָרְעִים.

עֲתִיד אִיהִי מִסְטָרָא דְהוּד דְאִיהִי סֵדֶר מוֹעֵד,
דְּבִיהַ אוֹכְלִין כֹּל אַרְבַּע וְתוֹלִין כֹּל
חֲמֵשׁ וְשׁוֹרְפִין בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ, חֶסֶן אִיהוּ
מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דְבִיהַ סֵדֶר
נְשִׁים, יְשׁוּעוֹת אִיהִי סֵדֶר נְזִיקִין מִסְטָרָא
דְּגְבוּרָה, דְתַמָּן כֹּל דִּינִין נְפָקִין לְמָאן דְעֵבִיד
נִזְק לְחֻבְרִיהַ, חֲכָמָה אַתְקָרִיתָא מִסְטָרָא
דְּחֶסֶד, דְּבָהּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יָדַיִם וְהוּא
סֵדֶר קִדְשִׁים, וְעִמּוּיָהּ נִצַּח, הֵדָא הוּא
דְכַתִּיב (תהלים טז יא) נְעִימַת בִּימִינְךָ נִצַּח, דַּעַת
דְּאִיהוּ סֵדֶר טְהוּרוֹת, וְאֵינּוּן שִׁית סְדְרֵי
מְתַנִּיתִין, בְּרִזָּא דְלֵהֵט הַחֶרֶב הַמְתַּהַפֶּכֶת,
מִרְחֻמִּי לְדִינָא וּמִדִּינָא לְרַחֲמִי.

דְּרָגָא שְׁבִיעֵאָה בִּירְאָת י"י דְלִית לִיהַ חוּסְר,
הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים לד י) יֵרְאוּ אֶת
י"י קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאֵיו, לֹאֹו יִהְיֶה
מְאִינּוּן דְאַתְמֵר בְּהוּן (משלי יא כד) וְחוּשֶׁף מִיִּשְׂר
אֶף לְמַחְסוֹר, וְלֹא יִהְיֶה לִיהַ חוּסְר בְּאוּרִייתָא
אִם הוּא מְאָרִי תּוֹרָה, דְבְּלֹאוֹ אוּרִייתָא לִית
דְּחִילוֹ, כְּמָא דְאַתְמֵר אֵין בּוֹר יֵרָא חֲטָא,
כְּגוֹנָא דְלִית אוּרִייתָא בְּלֹא דְחִילוֹ, אוּף הָכִי
לִית דְּחִילוֹ בְּלֹא אוּרִייתָא, לָא יִהְיֶה חֶסְרוֹן
בְּנִשְׁמָתִיהַ, וְלֹא יִהְיֶה חֶסְרוֹן בְּעוֹבְדוּי טְבִין,
דְלִית חוּסְר וְעֲנִיּוֹת כְּחוּסְר דְאוּרִייתָא וּפְקוּדֵי יֵא טְבִין, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדבריך אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה.
ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל
בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא
מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא.
ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל
כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר
ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי
ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו
אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יתגדל ויתקדש שמה רבא. ⁽¹²⁸⁾ בעלמא די ברא כרעותה וימליך
מלכותה ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. ⁽¹²⁸⁾ בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא. ⁽¹²⁸⁾ לעלא
מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו
אמן: ⁽¹²⁸⁾ על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי תלמידיהון
דעסקין באורייתא קדשתא. די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר,
יהא לנא ולהון ולכון הנא וחסדא ורחמי מן קדם מארי שמיא וארעא
ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה
ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה, ורוח והצלחה לנו ולכל עמו
ישראל ואמרו אמן: ⁽¹²⁸⁾ עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן: ⁽¹²⁸⁾

סוד "האלף לך שלמה" להקים שכונתא מעפרא

ארגון "אור הזוהר" פונה בקריאה לציבור, להשתתף בלימוד של הזוהר, בשאיפה להגיע לאלף סיומים של הספר הזוהר, וזאת על פי קריאת מקובלי ירושלים בעבר לערוך 1000 סיומי זוהר להחשת הגאולה ברחמים. ובס"ד הוציאו לאור את ספרי הזוהר מחולקים ל-70 חוברות, ונדפסו אלף סטים, והן ניתנים חינם לכל בית מדרש וישיבה שמקבל עליו לסיים את כל הזוהר למען גאולת ישראל, וכל הקודם זוכה. וכך נוכל להגיע בע"ה לאלף סיומים כל שבוע.

ניתן להשיג בטלפון: 02-5612121, או בפלאפון: 054-8436784.

לכבוד התנא אלוקי - לל"ג בעומר - ספר תיקוני זוהר המחולק ל-29 קונטרסים

י"ל ס' תיקוני זוהר ב-29 קונטרסים כל קו' לוקח כ- 20 דק' לסיים, וכשמחלקים ל-29 אנשים מסיימים בכ-20 דקות את כל "תיקוני זוהר", חלוקת ספרי הזוהר בחינם מיועדים: לתגלחת, לבר מצוה, לחתונה, לע"ג, לבתי מדרשים, - כעת במספר מצומצם, וכן מחלקים אלף "אידרא זוטא" לכל הלומדים ומסיימים מערש"ק זו עד יום שני. כל הקודם זכה,

ניתן להשיג אצל מפעל הזוהר העולמי, בית שמש,

טלפון: 02-6255789 - 054-8436784

יְהוָה בָּיָס הָיָא יִתְקַע בְּשֹׁמֵר דְּוֹרְבֵי

קול דודי הנה זה בא מְדַלֵּג על הַהָרִים מְקַפֵּץ על הַגְּבְעוֹת:
 דוֹמָה דודי לְצִבִּי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים הֵנָּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ
 מוֹשָׁגִיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָבִים:
 עֲנֵה דודי וְאָמַר לִי קוֹמוּי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתֵּי וְלִבִּי לָךְ.

(בשיר השירים פ' ב, ח-י)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
 וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל נאיש אחד בלב אחד
 לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
 וכל אחד שלומד מצטרף עם הנלל ומסיים יחדיו,
 ונחשב לכל אחד ואחד נאילו סיים כל הזוה"ק.**

אמרו חז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י ד"ה ב' ל"א ד')
 ובוזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המן?
 שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקיבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה.
 ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה.
הואים מהזוהר הקדוש שיעקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.
 ובאור החיים הקדוש פרשת וחי (מט יא), כתב:
 שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה,
 וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה, שזה ינה של תורה. (גם יין גימטריה "סוד").

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
 בלמדנו זוהר הקדוש באחדות
 כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

- א. כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)),
 וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות (במשך חודש ימים)
 עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות,
 ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.**
- ב. כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך
 יוכפלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קכ"ח ע"ב), מגודל
 מעלת "מזכה הרבים"), וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**
- ג. לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות
 [7] ציבור של 30 איש, וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

**מפעל הזוהר העולמי נחל לניש 24/8 בית שמש
 טל: 0548-436784**

ספר הזוהר הקדוש המחולק

מנוקד, עם לשון הקדש

ובו:

ספר הזוהר

זוהר חדש

תקוני הזוהר

המחולק ל-960 קונטרסים (ב-32 כרכים).
הלימוד מחולק לשנה אחת ולשלוש שנים.

בקרוב יופיע בעז"ה

באוטלו חלק בזכות המיוחדת של "סיום הזוהר"

ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!

תוך מספר דקות (כ-7 דקות) הנך מסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?

התכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם,
הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות ("תתק"ס")
דהיינו 32 אריזות כשבכל אריזה יש 30 חוברות
ובכל חוברת 6 עמודים של דפים זוהר הקדוש (עם לשון הקודש).

וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו.
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוהר"ק.

ירושלים: 02-6255789
בת ים: 052-6077914/054-9531936
טבריה: 050-4121015
צפת: 052-7150754/0504101341
עיר העתיקה: 054-2240932
צפון: 054-9788564
באר שבע: 08-6108605
נתניה: 09-8323442

"הרצים יצאו דחופים"
כל הפועלים ומפעלים למען קרוב הגאולה יזכו
שמשווח יראה באצבעו לכיונם ויאמר:
"בנוכחכם היגעתו"
שליחי מצוה הרועים לקנות את הסט ולדאוג לחלקו באופן
מסודר ב-32 כרכים לבתי מנסת/ מדרש בערים, בשכונות,
במושבים, בישובים, בבסיסי צה"ל ובקהילות היהודיות בחו"ל
מומנים להתקשר: 0548-436784

סט הזוהר הקדוש
המחולק - לכל ימי השנה
סיום הזוהר בכמה דקות
בבית המנסת/ המדרש - בשבת, ובכל זמן.
כל כרך מתחלק ל-30 איש,
וכך יוכלו לסיים כל הזוהר"ק
יחדיו כאיש אחד.

לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

